

Vecpiebalgas novada ziņas

Šajā numurā:

- Novada domes aktualitātes
- Sporta ziņas
- Mūsu viesis – Inga Bridāga

Vecpiebalgas novada pašvaldības izdevums

2011. gada augusts Nr. 8 (30)

Esiet sveicināti vasaras nogalē!

Oranžie pilādžogu ķekari, zem augļu smaguma līkstošie ābeļu zari liek sajūst rudens tuvošanos. Vasara savu darbu ir beigusi, klāt septembris ar gladiolām, kuras garākas par pirmklasniekiem, un jautrām, spurinām asterēm kā bērnu mācību bērni. Strauji tuvojas jaunais mācību gads. „Atkal jāsāk *zubrīties*,” kāds rosīgs skolābērns, ieradies bibliotēkā pēc obligātās lasāmvielas, kopā ar platu smaidiņu konstatē neizbēgamo faktu. Šķiet, ka šobrīd visās sarunās dominē viena tēma – 1. septembris un jaunā mācību gada sākums. Vai savam bērnam skolas somu ar grāmatām un piederumiem jau paspējāt papildīt? Neskatoties uz to, ka manējie jau lieli, bet mazbērniņam līdz skolas vecumam vēl daži gadiņi jāpaaugas, nereti nākas uzklaut, ko par jaunā mācību gada tuvošanos domā vecāki, kuru atvases skolas durvis vērš šogad. Cik gan lielu naudas summu viņi ir gatavi tērēt, lai iegādātos visu nepieciešamo? Varianti ir dažādi – atkarībā no katra rocības (un arī vajadzībām). Grozi, kā gribi, bet piecdesmit latu viena bērna sapošanai nākoties iztērēt. Un tas vēl esot lēti. Ja bērns ir izaudzis no sporta tērpa vai pērnā gada apaviem un apģērba, jāpierēķinot vēl tikpat daudz klāt. Jā, protams, var jau humāno preču tirdziņā iegādāties apģērbu, un tas izmaksās krietni mazāk nekā skolas formas tērps, bet vai tā ir labākā izeja? Gatavošanās skolai ir nopietns pārbaudījums vecākiem (nereti arī drāma skolēnam). Piemēram, kā bērnam izskaidrot, ka nav tik daudz naudiņas, lai iegādātos tieši tādas Nike sporta apavus, kādus viņš grib un kādi ir klasesbiedram, bet jāpērk citi – lētāki? Ar atbildi „mums nav tik daudz naudiņas” cauri neietīs. Bērns dosies uz skolu, tur viņš noteikti satiks savus draugus, kuru vecāki spējuši sagādāt lietas, ko varbūt arī tavējais kāro. Skolas domātas, lai mācītos, ne izrādītos? Bērni ir bērni – viņi mēdz ar savām mantām skaļi lielīties un spriedumos ir skarbi. Ko darīt, lai nesāpētu sirsniņa par to, ka viņam kaut kā nav? Manas paauzdes cilvēkiem tomēr bija vieglāk. Nu nebija jau mums skolas laikā arī nekādu firmas mantu – veikalā kaut ko labu iegādāties varēja tikai „zema letes”. Kam pazišanās nebija, nācās vien staigāt padomju ražojumos (nezin kāpēc tie vienmēr bija nepievilcīgi un neērti?). Tomēr skolā mums visiem bija jāvalkā skolas forma. Teiksiet – visi kā zaldātiņi. Nestrīdēšos, nekā izcila jau nebija, tomēr tik ļoti nejutā atšķirību starp bagātu vecāku bērniem un mazāk turīgiem. Un kaut kādu knifīņu, lai atšķirtos, vienmēr varēja izdomāt. Tāpēc esmu to vidū, kas atbalsta skolas, kuras saviem audzēkņiem ir izstrādājušas tērpus ikdienai un svētku reizei. Skolas forma bērnu vienā kā kolektīvu, jo viņi sajūtas piederīgi savai skolai. Ja visi ģērbušies saskaņotā stilā, bērniem no mazāk nodrošinātām ģimenēm nav jādomā uz skolu ar smagu sirsniņu. Izmaksas, protams, ir lielākas, bet dažkārt svarīgāk ir rīkoties tā, kā bērnam ir labāk.

Veiksmīgu un radošu jauno mācību gadu!

Dzidra Ješkina

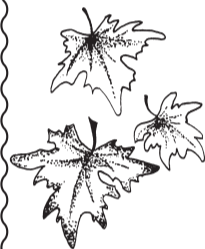
Skola, mana skola,
Kas tu tāda esi?
Spēka maize,
Avots ceļā,
Lāpa visās krustcelēs -
Skola, mana skola,
Tu biji, esi un būs!

1. septembris – Zinību diena

Sākoties jaunam darba cēlienam, skolēniem novēlam – 1. septembra un mācību sākuma liksmību, zināšanu kāri un darba prieku visa gada garumā. Vecākiem un izglītības iestāžu darbiniekiem – pacietību un izturību, sapratni un mīlestību!

Vecpiebalgas novada skolas aicina savus izglītojamos, vecākus un viesus uz Zinību dienas svinībām 2011. gada 1. septembrī:

plkst. 9.00 Dzērbenes vidusskolā
plkst. 9.00 Inešu pamatskolā
plkst. 9.30 Skujenes pamatskolā
plkst. 10.00 Taurenes pamatskolā
plkst. 10.00 Vecpiebalgas vidusskolā

Uz tikšanos!

PROJEKTI

Izmanto izdevību izteikt viedokli par novada turpmāko nākotni!

IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ

EIROPAS SAVIENĪBA

Ir noslēgta vienošanās starp Vecpiebalgas novada pašvaldību un Valsts reģionālās attīstības aģentūru par projekta „Vecpiebalgas novada attīstības programmas un teritorijas plānojuma izstrāde” īstenošanu. Projekts, kura mērķis ir veicināt Vecpiebalgas novada attīstības programmas 2013.-2019.gadam un teritorijas plānojuma 2013.-2024.gadam izstrādes procesu, piesaistot izstrādei nepieciešamos ekspertu pakalpojumus, tiks realizēts darbības programmas „Cilvēkresursi un nodarbinātība” aktivitātes „Plānošanas reģionu un vietējo pašvaldību attīstības plānošanas kapacitātes paaugstināšana” ietvaros. Novada attīstības programmas un teritorijas plānojuma izstrādei Vecpiebalgas novada pašvaldība ir saņēmusi Eiropas Savienības finansiālo atbalstu (kopējās attiecināmās izmaksas ir 48 291 LVL, Eiropas Sociālā fonda finansējums 100%). Projekta vadītājs Andris Balodis: „Šobrīd katrai administratīvajai teritorijai, kas ietilpst novadā, – Vecpiebalgai, Inešiem, Kaivei, Dzērbenei un Taurenei – ir atsevišķi, dažādos laikos izstrādāti teritorijas plānojumi un attīstības programmas. Mūsu novadam kā jaunai administratīvai teritoriālai vienībai nav izstrādāta vienota attīstības vīzija, kas ir viens no galvenajiem šā brīža plānošanas uzdevumiem. Skatījums uz teritorijas attīstību kopumā ļauj tālāk plānot katru atsevišķo vietu visa novada kontekstā.”

Attīstības programmā tiks noteiktas pašvaldības attīstības prioritātes turpmākajiem 7 gadiem, teritoriālais plānojums tiks izstrādāts 12 gadiem. Par novada Attīstības programmas un teritoriālo plānojuma izstrādi ir veikta

likumā noteiktā iepirkumu procedūra un noslēgts līgums ar SIA „Projekts 3 i”. Attīstības programmas izstrādei tiks veidotas darba grupas, kuras piedalīsies šī attīstības plānošanas dokumenta pašreizējās situācijas raksturojuma un analīzes sagatavošanā, stratēģiskās daļas izstrādē.

Projekta koordinatore Sanita Breikša: „Šie būs jauni attīstības plānošanas dokumenti visai novada teritorijai kopumā, kas noteiks, kādas konkrētas darbības un investīciju projekti nākotnē varētu tikt veikti. Piemēram, pamatojoties uz dokumentā noteiktajiem mērķiem un uzdevumiem, pašvaldība varēs piesaistīt ārējos finanšu līdzekļus konkrētu projektu realizācijai. Savukārt projektiem, kuri nebūs paredzēti attīstības programmā, būs ierobežota iespēja saņemt finansējumu no fondiem. Ir nepieciešams arī vienoties, kā mēs sakārtojam izglītības, veselības, kultūras u.c. sistēmas, kādi uzlabojumi ir veicami esošajā infrastruktūrā. Konsultācijas ar iedzīvotājiem un viņu iesaistīšana plānošanas procesā ļauj arī pašiem iedzīvotājiem paskatīties uz novadu nevis tikai no sava pagasta vai zemes gabala un tā izmantošanas viedokļa, bet ieraudzīt novada teritoriju kā veselumu.”

Vecpiebalgas novada pašvaldība ir svarīga ikviena iedzīvotāja aktīva līdzdalība, lai kopīgi plānotu novada attīstību, tāpēc projekta koordinatore Sanita Breikša lūdz iedzīvotājus būt atsaucīgiem un apmeklēt sanāksmes, kas tiks organizētas katrā pagastā. Iedzīvotājiem un dažādām interešu grupām iespējams arī pašvaldībā iesniegt ierosinājumus, kā novada teritoriju saplānot tā, lai tiktu saudzētas dabas bagātības, vienlaikus attīstot dažādas saimnieciskās darbības un uzlabojot infrastruktūru.

IZGLĪTĪBAS PĀRVALDES GODA RAKSTI VECPIEBALGAS VIDUSSKOLAS PEDAGOGIEM

Agitai Šulcai

par pašreizējās un ieinteresētību darbā, radošu un atbildīgu pieeju pirmsskolas un sākumskolas bērnu audzināšanā.

Baibai Jēriņai

par atbildīgu un radošu pieeju mācību procesam un rezultatīvu darbu ar skolēniem.

Rutai Šarkovskai

par atbildīgu un radošu pieeju mācību procesam un rezultatīvu darbu ar skolēniem.

Vizbulītei Kalniņai

par radošu un rezultatīvu pieeju mācību procesam, iniciatīvu starpnovadu skolēnu pētniecisko darbu konkursa organizēšanā un vadīšanā.

IZGLĪTĪBAS MINISTRIJAS GODA RAKSTI VECPIEBALGAS VIDUSSKOLAS PEDAGOGIEM

Valdai Bērziņai

par ilggadēju, pašreizējās un atbildīgu pedagoģisko darbu, novada vērtību apzināšanu un nozīmīgu ieguldījumu skolēnu patriotiskajā audzināšanā.

Māritei Freimanei

par ilggadēju, pašreizējās un atbildīgu pedagoģisko darbu, novada vērtību apzināšanu un nozīmīgu ieguldījumu skolēnu patriotiskajā audzināšanā.

APSVEICAM!

Pirmajā rindā no kreisās: Mārite Freimane, Valda Bērziņa, Ruta Šarkovska
Otrajā rindā: Agita Šulca, Vizbulīte Kalniņa, Baiba Jēriņa

Apstiprināti ūdenssaimniecības attīstības projekti Inešos un Vecpiebalgā

IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ

EIROPAS SAVIENĪBA

Vecpiebalgas novada pašvaldība turpina strādāt, lai uzlabotu ūdensapgādes un kanalizācijas pakalpojumus Vecpiebalgas novadā. Vasaras sākumā tika saņemta priecīga ziņa, ka pašvaldības iesniegtie projekti „Ūdenssaimniecības infrastruktūras attīstība Vecpiebalgas novada Inešu ciemā” un „Ūdenssaimniecības attīstība Vecpiebalgas novada Vecpiebalgas pagasta Vecpiebalgas ciemā” ar Eiropas Savienības līdzfinansējumu ir apstiprināti Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijā.

Projektu galvenais mērķis ir kvalitatīva dzeramā ūdens piegādes nodrošināšana un ūdens resursu aizsardzība, notekūdeņu un attīrīšanas kvalitātes uzlabošana, ūdensapgādes pakalpojumu pieejamības paplašināšana. Projektu rezultātā tiks sasniegti vides kvalitātes uzlabojumi:

• Sakārtojot ūdensapgādes sistēmas tiks nodrošināts normatīvo aktu kvali-

tātes prasībām atbilstošs dzeramais ūdens 90% Vecpiebalgas ciema un 61% Inešu ciema iedzīvotājiem;

• Paplašinot kanalizācijas sistēmas un izbūvējot atbilstošas notekūdeņu attīrīšanas iekārtas, tiks nodrošināti atbilstoši notekūdeņu savākšanas, novadīšanas un attīrīšanas pakalpojumi 90% Vecpiebalgas ciema un 47% Inešu ciema iedzīvotājiem, kā rezultātā tiks būtiski samazināts gruntsūdeņu un virszemes ūdeņu piesārņojums.

Projekta „Ūdenssaimniecības infrastruktūras attīstība Vecpiebalgas novada Inešu ciemā” kopējās izmaksas ir 337 956,00 LVL, no kuriem Eiropas Reģionālās attīstības fonda līdzfinansējums ir 85% jeb 287 262,60 LVL. Projekta „Ūdenssaimniecības attīstība Vecpiebalgas novada Vecpiebalgas pagasta Vecpiebalgas ciemā” kopējās izmaksas ir 350 502,32 LVL, no kuriem Eiropas Reģionālās attīstības fonda līdzfinansējums ir 85% jeb 297 926,97 LVL. Projektu īstenošanas ilgums ir 18 mēneši.

VECPIEBALGAS NOVADA DOMĒ

Domes sēde

2011. gada 17. augustā

Deputāti vienbalsīgi nolēma:

1. Slēgt Patapinājuma līgumu par nekustamā īpašuma „Dzērbenes ev.lut. draudze” zemes gabaliem 2,91 ha un 2,3 ha platībā, uz kuriem atrodas Vecā kapsēta, Jaunā kapsēta ar kapliču, pieņemšanu bezatlīdzības lietošanā ar Dzērbenes ev.lut.draudzi, nosakot lietošanas mērķi – kapsētu uzturēšana bez termiņa noteikšanas.

2. Piešķirt A.T. finansālu atbalstu Ls 75,00 dalībai Eiropas Kontinentālā kausa izcīņā pludmales volejbolā Krievijas pilsētā Zalinograd, Kaļiņingradas apgabalā.

3. Neapmaksāt J. D. dalības maksu Burtnieku ezera kausa izcīņā volejbolā.

4. Izstrādāt zemes ierīcības projektu nekustamā īpašuma „Dreikas” sadalīšanai.

5. Izstrādāt zemes ierīcības projektu nekustamā īpašuma „Vecmūri” sadalīšanai.

6. Apvienot īpašuma „Ezerlīči” zemes vienības vienā īpašumā ar nosaukumu un adresi. Apstiprināt “Ezerlīču” zemes kopplatību 1,6 ha, nosakot zemes izmantošanas mērķi: lauksaimniecība – 1,2 ha; vienstāva un divstāvu daudzdzīvokļu māju apbūve – 0,4 ha.

7. Uzskāt Vecpiebalgas novada Teritorijas plānojuma 2012.- 2024. gadam izstrādi. Par Teritorijas plānojuma izstrādes vadītāju apstiprināt Vecpiebalgas novada Domes Attīstības plānošanas un nekustamā īpašuma nodaļas vadītāju Andri Balodi. Uzskāt Vecpiebalgas novada Attīstības programmas 2012.-2019. gadam izstrādi. Par Attīstības programmas izstrādes vadītāju apstiprināt Vecpiebalgas novada Domes Attīstības plānošanas un nekustamā īpašuma nodaļas vadītāju Andri Balodi.

8. Piekrist īpašuma „Jaņi” sadalīšanai un atļaut 2. zemes vienību pievienot īpašumam „Kalna Jaņi”.

9. NOTEIKT, ka Vecpiebalgas novada pašvaldībai piederošo dzīvojam-

mo telpu īres maksas mēnesī tiek aprēķināta, izmantojot formulu:

$IM = (Iliet + Iaps) \times Pldz$, kur
 IM – īres maksas apmērs (lati mēnesī par dzīvojamās telpas kopējās platības kvadrātmetru);

$Iliet$ – īres maksas daļa, ko īrnieks maksā par dzīvojamās telpas lietošanu (lati mēnesī par dzīvojamās telpas kopējās platības kvadrātmetru);

$Iaps$ – dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumi (lati mēnesī par dzīvojamās telpas kopējās platības kvadrātmetru);

$Pldz$ – dzīvojamās telpas platība (kvadrātmetri) – dzīvojamās telpas kopējā platība, kas precizēta, ņemot vērā lodžiju platībai piemērojamo koeficientu 0,5 un balkonu un segto terašu platībai – koeficientu 0,3.

NOTEIKT, ka pagastu administratīvajās teritorijās Vecpiebalgas novada pašvaldībai piederošo dzīvojamu telpu īres maksas daļa, ko īrnieks maksā par dzīvojamās telpas lietošanu (Iliet), ir;

labiekārtotām dzīvojamām telpām – 0,15 Ls/m²;

dzīvojamām telpām ar daļējām ērtībām – 0,10 Ls/m²;

dzīvojamām telpām bez ērtībām – 0,05 Ls/m².

NOTEIKT, ka Vecpiebalgas novada pašvaldībai piederošo dzīvojamu telpu īres maksas daļas apmērs: dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumi (Iaps) – ir vienāds ar attiecīgās dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumu apmēru, kas noteikts atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajām prasībām.

Īres maksas aprēķināšanas metodika stājas spēkā no **2011.gada 1.oktobra**.

10. No 2011.gada 1. oktobra apstiprināt Vecpiebalgas novada pašvaldības sniegto komunālās saimniecības pakalpojumu tarifus Vecpiebalgas novada administratīvajā (pakalpojumu sniegšanas) teritorijā (bez PVN): apkure – 30,00 Ls/mWh; aukstā ūdens piegāde – 0,35 Ls/m³ vai 0,70 Ls/cilv.; kanalizācijas un notekūdeņu attīrīšanas pakalpojumi – 0,35 Ls/m³ vai 0,70 Ls/cilv.; karstā ūdens piegāde – 2,42 Ls/m³. Atkritumu izvešanas pakalpojumi un patērētā elektrība – saskaņā ar faktiski piedātajiem rēķiniem no pakalpojumu sniedzējiem, pielietojot koeficientu 1,05.

11. Apstiprināt noteikumus „Kārtība, kādā Vecpiebalgas novada pašvaldība sadala mērķdotāciju izglītības iestādēm un pašvaldības finansējumu pirmsskolas izglītības iestāžu pedagogiem un iestāžu vadītājiem”.

12. Apstiprināt VSIA „Latvijas Valsts mērnieks” izstrādāto zemes ierīcības projektu nekustamajam īpašumam „Ciemāta Muguri”. Noteikt zemes izmantošanas mērķi – mežsaimniecība.

13. Apstiprināt saistošos noteikumus Nr.10/2011 „Grozījumi saistošajos noteikumos Nr.4/2011 „Noteikumi par Vecpiebalgas novada pašvaldības sociālajiem pabalstiem un to piešķiršanas kārtību”.

14. Piekrist īpašuma „Dzelmes” sadalīšanai. Noteikt atdalāmajam īpašumam zemes izmantošanas mērķi – lauksaimniecība.

15. Neizmantojot pirmpirkuma tiesības uz nekustamo īpašumu „Ārāji”.

16. Piedzīt bezstrīda kārtībā no S.G. nekustamā īpašuma nodokļa parādu Ls 157,47.

Nākamā Vecpiebalgas novada Domes sēde notiks 2011. gada 21. septembrī plkst. 16.00 Kaives pagastā.

5 jautājumi pašvaldības deputātam

RAITIS GLĀZERS

Pamatnodarbošanās

– Rīgā es strādāju LR Saeimas Tautsaimniecības, agrārās, vides un reģionālās politikas komisijā par konsultantu saistībā ar dažu nozaru likumdošanas jautājumiem, savukārt Vecpiebalgas novadā darbojos, pirmkārt, kā novada domes deputāts, otrkārt, kā administratīvās komisijas priekšsēdētājs, treškārt, kā darba aizsardzības un civilās aizsardzības speciālists.

Kā vērtē novada pašvaldības darbu?

– Pozitīvi. Ļoti grūts periods bija pagastu apvienošanās laiks, jo bija ļoti daudz neskaidrību: kā pareizi izveidot pārvaldi, cik darbiniekus nodarbināt, kā tiks sadalīts budžets. Šobrīd var teikt, ka sistēma ir izveidota – tā nav ideāla, bet tā funkcionē, un man liekas, ka, ņemot vērā mūsu pašvaldības budžeta iespējas, pat ļoti labi. Un te ir jāpasaka paldies visiem cilvēkiem, kas, par spīti grūtajiem laikiem, ir veicinājuši novada attīstību, – gan administrācijas darbiniekiem, gan tiem, kas ir veidojuši sakoptu un cilvēkiem pieņemamu vidi, gan tiem, kas pozitīvi iznesuši novada vārdu ārpus tā robežām, visiem, kas jebkāda veidā ir atbalstījuši novada izveidi. Ļoti liels darbs un līdzekļi ir ieguldīti dažādu ēku pilnīgā vai daļējā atjaunošanā, interešu centru attīstīšanā un atbalstīšanā. Par spīti milzīgajam spiedienam gan no sabiedrības, gan no valsts puses, arī saimnieciskā un sociālā joma pamatos ir sakārtota. Daudz kas ir izdarīts, bet ļoti daudz vēl ir jāpaveic.

Ir jāsaprot, ka pašvaldībai katru dienu nākas saskarties ar jaunām situācijām un problēmām. Daudzas lietas būtu krietni vienkāršākas, ja naudas plūsma, kas ir centralizēta ministrijās vai valdībā, tiktu operatīvāk sadalīta. Uzskatāmākais piemērs ir nepatīkamie un bieži vien neizbraucamie valsts ceļi.

Vai un kā deputāts var ietekmēt pašvaldības darbu?

– Sāksim ar to, ka, beidzoties pašvaldību administratīvajai reformai un apvienojot vairākus pagastus vienā novadā, no valdības puses tika virzīts modelis, kas jau vairāk vai mazāk darbojās lielajās pilsētu pašvaldībās, kā arī valstī, ka visu pašvaldību pārvalde jākonstruē tā, lai izpildvara un lēmējvara būtu atšķirīgi veidojumi un darbībā nošķirti, protams, cik tas ir iespējams. Ka deputāti savā būtībā un savos lēmumos būtu neatkarīgi no pašvaldības izpildvaras darbības un nebūtu tajā iesaistīti, nestrādātu kādā amatā un nedarītu kādu algotu darbu, tieši par kuru pēc tam, esot deputātam, tam būtu jāpieņem lēmums. Līdz ar to tika noteikts, ka deputātu skaits ir atkarīgs no novada iedzīvotāju skaita (mūsu novadā tas ir 13 deputāti). Pamatdoma nav slikta, bet novada pārvaldes izveides gaitā sapratām, ka tas īsti nav iespējams tik mazam, tajā pašā laikā teritoriāli diezgan lielam novadam kā Vecpiebalga. Tādu pārvaldi, ka deputāti būtu vieni cilvēki un novada izpildvaras darbinieki būtu otri, es īsti nesaredzu, kaut gan tas būtu viens no pareizākajiem variantiem. Šobrīd tā ir runa ar diviem galiem.

Pirmais variants, ja deputāta pamatnodarbošanās ir pilnībā nesaistīta ar izpildvaru.

Pozitīvais – lēmumus var pieņemt pēc savas iekšējās pārliecības.

Problēma – iespējams, ka pamatdarbs traucētu pildīt deputāta pienākumus, deputāts ārpus domes sēdēm nespētu pilnvērtīgi iesaistīties pašvaldības problēmu risināšanā. Krietni lielāks slogs būtu uzlikts izpildvarai informācijas sniegšanas procesā, būtu jāpiesaista dažādi speciālisti, sabiedriskās organizācijas, varētu samazināties sadarbības un vienas domas saikne starp lēmējvaru un izpildvaru.

Otrs variants, ja deputāts ir arī izpildvaras darbinieks:

Pozitīvais – vairāk var iegūt pamatinformāciju par vienu vai otru lietu, projektu, informācijas plūsma un apjoms pirms lēmuma izdarīšanas ir krietni lielāks. Ar savu intelektuālo, finansiālo potenciālu var vairāk iesaistīties priekšdarbos pirms dažādu lēmumu sagatavošanas domei.

Problēma – subordinācijas princips izpildvarā un vēlme darboties komandā, kur savstarpējām pozitīvām attiecībām ir ļoti liela nozīme, var būt kā kavēklis savas patiesās domas un lēmuma izteikšanai līdz galam kā deputātam.

Deputāti nosaka pašvaldības darbu. Deputātam likums ir noteicis diezgan lielas pilnvaras, kas ļauj nopietni iejaukties pašvaldības darbā, bet ir teiciens, ka viens nav cīnītājs. Ir vajadzīgi sabiedrotie un komanda, tāpēc, lai realizētu kādu mērķi, kaut ko mainītu, uzlabotu, grautu, ir nepieciešama griba, izvērstas diskusijas, strīdi, kuros dzimst patiesība, vienādi domājošo atbalsts un bieži vien arī sabiedrības atbalsts. Tāpēc svarīgi, lai tik mazā novadā kā Vecpiebalgas novads, deputātu komanda un izpildvara strādātu vienam mērķim – novada attīstībai. Lai netiktu spēlētas kaut kādas politiskās spēlītes vai vērptas intrigas.

Tavs skatījums uz novada attīstību nākotnē?

– Maģistra darbu es rakstīju par tematu, kā pašvaldību reforma pēc tā laika datiem varētu iespējot mūsu novada pašvaldības funkciju izpildi un attīstību nākotnē. Tobrīd tas bija aktuāls temats, tikko biju sācis pievērsties pašvaldības darbam. Ņemot vērā tā laika situāciju, datus un tendences, jāsaka godīgi, ka neko labu nākotne nesolīja. Tas mani ļoti nopietni uztrauca, kā rezultātā nespēju nosēdēt un noskatīties uz visu no malas un iesaistīties pašvaldības darbā. Šobrīd jāsaka: pašvaldība dara visu, cik tas ir iespējams mazai pašvaldībai izdarīt, lai cilvēku resursi saglabātos un nebūtu prom, kā arī, lai sarežģītā ikdienas dzīvē cilvēks iegūtu kādu atslodzes brīdi, kultūras baudījumu vai sportisku aktivitāti. Galvenokārt – attīstība ir atkarīga no politiskās vides augstākajos slāņos un no veiksmīgām sarunām nākamajā budžeta plānošanas periodā Eiropā. Mēs esam lauku pašvaldība. Ļoti liela problēma ir

demogrāfiskā situācija, laukos trūkst arī normāli atalgotu darbvietu. Ja šīs lietas neuzlabosies, tad tuvā nākotnē ir gaidāmas lielas pārmaiņas. Pašvaldība ir centusies pēc iespējas vairāk atbalstīt vietējos iedzīvotājus dažādu programmu īstenošanā un darīs to arī turpmāk.

Kādi, tavuprāt, ir tie uzdevumi, kas pašvaldībai jāveic tuvākajā laikā?

– Saimnieciskajā jomā paralēli ikdienas darbiem, kamēr vēl ir iespēja, noteikti būtu jāveic ūdenssaimniecības rekonstrukcijas pasākumi pagastos, kuros tas vēl nav izdarīts, jo dzeramais ūdens – tā ir veselība. Jāmodernizē arī siltumapgāde, jo siltumenerģijas tarifi, iespējams, nākotnē pat celsies.

Sociālajā jomā noteikti ir jāturpina iesaistīties projektos, ko Eiropas Savienības fondi un Valsts nodarbinātības dienests piedāvās, jo es uzskatu, ka tā saucamā „100 Ls stipendiātu programma”, kas tūlīt pat noslēgsies, novadam ir atmaksājusies – sakopta vide, un cilvēkiem mazliet ir palīdzēts izturēt grūtos laikus.

Kultūras vidē jācenšas realizēt projektus, kuros, iespējams, būtu iesaistīti vairāki novadi vai to pagasti, sabiedrībā pazīstami cilvēki, muzeji un pašdarbnieku grupas. Lai tas varētu rezultātīvi notikt, cilvēkiem būtu jābūt atsaucīgākiem pret novada pasākumiem un ik pa laiciņam jāpalūkojas, kas notiek arī ārpus sava pagasta robežām. Manuprāt, būtu lietderīgi, ja arī paši iedzīvotāji izteiktu savus priekšlikumus un ieteiktu interesantas idejas pasākumiem.

Iestrādes jau ir veiktas, bet tam arī ir nepieciešams zināms laiks, jāsakārto sporta un aktivitāšu vide, sākot ar budžeta plānošanu, atbalsta sniegšanu dažādu sporta veidu sportistiem zemākā un augstākā līmenī, projektu realizēšanu un beidzot ar sabiedrībā populāru un atbalstītu pasākumu organizēšanu.

Pašvaldībai būtu jācenšas noturēt savi iedzīvotāji, būtu jārada sajūta, ka cilvēks dzīvo pareizajā novadā, vietā, vidē, lai tiem nebūtu vēlme aizbraukt projām, palikt vienaldzīgiem par notiekošo, lai tiem būtu iespēja un varēšana cīnīties. Iespējams, ka tā ir diskusija ar sabiedrību un uzņēmējiem, sabiedrības domas veidošana, vides

sakārtošana u.c.

Pasākumu, kas ir jāveic pašvaldībai tuvākā vai tālākā laikā, ir ļoti daudz. Jābūt elastīgiem, profesionāliem un konstruktīvi jārisina dažādi jautājumi. Un tad jau viss izdosies.

Tuvojas vēlēšanas, ko tu ieteiktu vēlētajiem?

– Strādājot vairākus gadus Saeimā, kā cilvēks, kas, no vienas puses, ir ļoti tuvu notiekošajam, bet tajā pašā momentā ļoti tālu no visa, esmu sapratis, ka ir jāpaiet noteiktam laikam, lai redzētu būtiskus uzlabojumus vienā vai otrā jomā. Laika mums nav. Mēs vairs necināties pret vienu vai otru cilvēku, bet gan pret gadiem ilgi veidotu sistēmu, kas pamatā sagrauj, nevis ceļ, kas pēc iespējas ātrāk ir jāizskauž. 20 gados ir mainījušās vairākas valdības, vairāki Saeimas sasaukumi. Par spīti partiju popularitātei, kad tās izveidojas, un slavas norietu, kad tās tiek izmestas no politiskās aprites, scenārijs atkārtojas, un tauta vienalga paliek pie *sasistas siles*. Es vēlētajiem ieteiktu nopietni izvērtēt savu lēmumu un iet uz vēlēšanām paust savu viedokli, nebalsoties tikai uz dzeltenās preses šova informāciju un elementiem, jo tas ir iespaidīgākais ierocis, kā manipulēt ar sabiedrības domu, kam ir samērā ierobežota informācija. Es uzskatu, ka vēlēšanu sistēma ir krietni uzlabota, sadalot vēlēšanu iespējas pa reģioniem, piedāvājot vēlētajam lielāku izvēli vēlē par to kandidātu, par kuru tas vēlas. Tāpat samazinās partijas nozīme, jo pamatā katrai partijai ir vairāki saraksti – katrā novadā savs. Vēlētajam var nepatikt partijas karogs, bet saraksts var patikt, tad esi aktīvs un dari, tā, lai, neskatoties uz šobrīd nevēlamo karogu, attiecīgā saraksta cilvēki pēc iespējas vairāk tiek parlamenta sastāvā, jo katram deputātam, lai tas varētu runāt ar rīkoties, ir nepieciešams pēc iespējas lielāks tautas atbalsts. Un es uzskatu, ka vidzemniekiem būtu jābalso par vidzemniekiem, jo ievēlētam deputātam mīļāks reģions liekas, protams, savs. Ja politisko darbību rezultātā nevaram sakārtot valsti kopumā, tad iespējams, ka vajag sākt visu no otra gala, sakārtot un attīstīt savu reģionu, neaizmirst par kaimiņu un tam palīdzēt. Un sāksim to darīt katrs ar savu sētu.

KULTŪRA

Draugu kolektīvu satikšanās dejā

Jau otro gadu pēc kārtas Kaives muižas parkā notika festivāls dāmu deju grupām „Draugu kolektīvu satikšanās”. 12. augustā kopā ar mājniekiem – deju grupu „Kaiva” – koncertu sniedza dziedātāji un dejotāji no Zosēniem, Taurenēs, Inešiem, Vecpiebalgas, Dzērbenes, Stalbes, Cēsīm. Arī šogad laika apstākļi lutināja, un noskaņojums visiem dalībniekiem bija lielisks. Dziesmu un deju konkurss norisinājās divās kārtās, tiesa gan, šajās sacensībās nebija zaudētāju; dalībnieki par rezultātu varēja neuztraukties – atraktīvā un kompetentā žūrija visiem kolektīviem deva „zaļo gaismu”. Paši dalībnieki gan smeja, ka varbūt savu lomu nospēlēja dāvētās „Veiksmes pogas” no Johana Kaivēna frakas. Noslēgumā, kad notika uzvarētāju apbalvošana, atklājās, ka Kaives kultūras pasākuma organizatore Ginta Babre ir krietni *patukšojusi* Johana Kaivēna muižas pagrabus, jo ikviens kolektīvs par dalību konkursā saņēma saldu pārsteiguma balvu. Savukārt par uzvarētājiem tika pasludināta kolektīvu „Draudzība”.

Festivāla koncertā reklāmas pausi aizpildīja Līga Stebere no Valmieras kopā ar grupu „Pagrabs”, bet pasākumu vadīja Kaives amatiermākslas kolektīva „Aka” aktieri Jānis Ošs (Johana Kaivēna kambarulainis), Jānis Emīls Viksna (kambarusu-

Atraktīvie pasākuma vadītāji (no kreisās): Guna Kalniņa, Jānis Ošs, Jānis Emīls Viksna, Agnese Bērziņa-Caunīte.

laiņa palīgs) un divas burvīgas „freilenes” – Guna Kalniņa un Agnese Bērziņa-Caunīte. Pasākuma iniciatore Ginta Babre ir gandarīta par izskanējušo festivālu: „Dāmu deju grupu tikšanās – tas ir īpašs brīdis gan pašām dalībniecēm, gan Kaives pagasta iedzīvotājiem. Tik krāšņus tērpus un elegantu soļu ritmu laikam gan muižas estrādē ilgi nebijām vērojuši. Paldies visiem, kas piedalījās pasākuma organizēšanā, īpaši pateicos Kaives parka darbarūkiem. Uz tikšanos Draugu kolektīvu III festivālā 2012. gadā augustā!”

Audēju diena Vecpiebalgā

30. jūlija rīts Vecpiebalgas pagastā iesākās ar amatnieku tirdziņu un vērpjamo ratiņu *sarīpošanu* birzītē, kam sekoja izstādes atklāšana kultūras namā. Vecpiebalgas audēju kopa darbojas jau 22 gadus, šai laikā stellēs ir ievilkti neskaitāmi audekli un tapuši tautas tērpi, lielie lakati, jostas, līnu audumi, šatiera segas, vairums no tiem pabijuši ne vienā vien izstādē gan pašu mājās, gan ārzemēs. Salīdzinot audēju pirmos darbus ar pēdējo gadu veikumu, izstādes apmeklētāji varēja izsekot līdzīgu laika gaitai – kā Piebalgas sievas no iesācējām tapa par sava amata meistārēm. Apmeklētāji atzīst, ka tik jauka un Piebalgu raksturojoša izstāde šai pusē sen nav bijusi. Audējas sava aroda svētkos dāvāja prieku arī citiem – muzejnieki dāvanā saņēma Skalbes mātes Edes jostas kopiju, savukārt domes vadītāja – tautas tērpu, lai labāk varētu reprezentēt savu novadu. Birzītē līdz vēlāi pēcpusdienai ikviens pasākuma

Vecpiebalgas audējas izstādes atklāšana.

apmeklētājs varēja atrast savai gaumei tīkamāko nodarbošanos – apgūt iemaņas dāvanu saiņošanā, porcelāna apgleznošanā, aušanā vai vērpšanā. Jaunākā paaudze aizrautīgi darbojās grafiti darbnīcā. Savukārt tautas mūzikas cienītāji varēja muzicēt kopā ar folkloras grupu „Ore”.

Cerams, ka Audēju diena Piebalgā kļūs par tradīciju un ar katru gadu vērsīsies plašumā.

Jaunpiebalga izvēlējusies šā gada Latvijas labākos uzņēmumus un amatniekus

Izstādē – gadatirgū *Izvēlies Piebalgu!*, kas norisinājās 13. augustā Jaunpiebalgā, tika cildināti Latvijas labākie pakalpojumu sniedzēji, kuru noteica pašu Jaunpiebalgas iedzīvotāju izveidota īpaša žūrija. Titulu *Piebalgas prece 2011*, kā arī oriģinālu atzinības zīmi – *Piebalgas monētu* saņēma SIA „Porcelāna Galerija”, IK „Kvalitatīvi koka izstrādājumi”, Rankas arodividusskola, z/s „Gundegas” un Jaunpiebalgas mākslas skola.

SIA „Porcelāna Galerija” no Inešiem, kas nodarbojas ar porcelāna ražošanu, tika izvēlēts kā labākais uzņēmums kategorijā. Uzņēmuma vadītājs ir mākslinieks Jānis Ronis, kas soli pa solim piepilda savu sapni par porcelāna ražošanas atjaunošanu Latvijā. Piebalgas porcelāna ražotne gadatirgū – izstādē piedalījās jau otro gadu pēc kārtas.

Vislabāk savus pakalpojumus demonstrēja Rankas arodividusskola, kas vēl pirms pieciem gadiem cīnījās par izdzīvošanu, bet tagad, mērķtiecīgi apgūstot Eiropas Savienības struktūrfondu finansējumu, spēj piedāvāt audzēkņiem mūsdienīgu un kvalitatīvu profesionālās izglītības apguvi. Gadatirgus-izstādes laikā arodskolā audzēkņi roku rokā ar skolas mācītspēkiem un vadību rādīja savas prasmes, gan ceptot un vārot, gan darinot greznus kokgriezumus.

Ogu pārstrādātāji z/s „Gundegas” tika atzīti

par labākajiem mājražotājiem. Gadatirgū varēja nobaudīt gan rabarberu un ķirbju sukādes, gan gardu mājās vīnu. Zemnieku saimniecību ir vērts apmeklēt ikvienam, kurš vēlas apgūt ko jaunu ogu un augļu pagatavošanas jomā.

Kategorijā „Labākie amata prasmju demonstrētāji” uzvarēja Jaunpiebalgas mākslas skola, kas pasākuma laikā demonstrēja māla veidošanas tehnikas. Izmēģināt roku māla priekšmetu veidošanā gan uz virpas, gan ar rokām varēja jebkurš klātesošais. Savukārt labāko amatnieku titulu ieguva koka rotālietu darinātāji IK „Kvalitatīvi koka izstrādājumi”.

Uzvarētājus izvēlējās piecās kategorijās, nominējot konkrētu laureāta ražojumu vai pakalpojumu. Tika vērtēta preces aktualitāte, vizuālais koptēls, iesaiņojums, pārdevēja prasme pārdot un piemēroties pircēja vajadzībām, jaunas idejas un radoša pieeja.

Piebalgas monētas dizainu veidojis metālmākslinieks Ainārs Sils. Tās aversā iestrādāta Piebalgai raksturīgā cepure – Piebalgas gardibene jeb ratene – un uzraksts „Piebalgas prece”, reversā – Jaunpiebalgas novada ģerbonis un uzraksts „Jaunpiebalgas novads”.

Valentīna Dolmane

Rudentiņš bagāts vīrs

Šomēnes pensionāru klubīņam „Pīlādžītis” neparasta tikšanās. Ar devīzi „Skaistais, neparastais un ... no mana dārza” ciemos uz „Igauņiem” mūs aicināja un laipni uzņēma vadītāja Ieva Veinberga ar ģimeni. Mājas saimnieki bija padomājuši, lai visi viesi tur nokļūtu laicīgi, iepazītos un pāprietos par skaisti sakopto apkārtni. Kūpēja āra pavadrs, šalkoja meijas. Diena arī bija saulaina un jauka. Šoreiz bijām sanākuši ļoti kuplā pulkā – 26 dzīvespriecīgi pensionāri ar savu vasaras veikumu – dārza veltēm. Kā ierasts, suminājām šī mēneša jubilārus Aldu un Velgu, Sarmīti sveicām neklātienē. Pārrunas par dzīvi, politiku, dziesmas Daiņa akordeona pavadībā... Un laiks pagāja nemanot. Paldies Ieviņai par gardo dārzu zupu!

Noslēgumā no pašu vidus izvirzītā žūrija vērtēja pensionāru sarūpēto dārzu un ziedu izstādi. Nebija viegli noteikt labākos un interesantākos eksponātus, jo tie bija tik dažādi. Mārīte Viksna bija atnesusi neparastus trejkrāsu tomātus, Mārīte Putniņa un Aina Šļaukstiņa bija izveidojušas īpašu dārzu grozu, Rasma dārzu „mājas sargu”. Visus iepriecināja spinātu zemenes no Ainas kompozīcijas. Lai piedot kāds, kuru nepiemēnu un nepaslavēju. Visi bijāt malači! Un kā rādīja izstādē aplūkojamie brīnumi, arī pagrabī ziemā būs pār-

Apskatei tiek izliktas dārza veltes un ziedi. No kreisās: Ieva Veinberga, Velga Ungure un Aina Rabe.

pilni ar dažādiem gardumiem.

Tiksimies atkal nākamēnes, kas gan būs neierastā datumā – 27.septembrī, jo mēneša vidū tiek plānota pensionāru ekskursija uz Koknesi, Likteņdārzu. Lūgums visiem, kas vēlas doties ekskursijā, zvanīt mūsu vadītājai Ievai (tāl. 26424365).

Laima Teriška

Izlasīsim jaunu grāmatu!

Šurumburummežs ir maza, iedomāta pasaule, kas daudzējādā ziņā atgādina mūsu pašu lielo pasauli. Tajā, tāpat kā lielajā pasaulē, Kāpēpeļuks, Morters, Lāču tēvs, Kūmiņš un citi iemītnieki ilgojas pēc miera, drošības un cieņas vienam pret otru. Mēs šo pasauli un tās iedzīvotājus iepazīsim, ja izlasīsim vēl vienu labu bērnu grāmatu, ko rotā krāšņās autora zīmētas ilustrācijas.

Norvēģu populārākā bērnu grāmata „Kāpēpeļuks un citi dzīvnieki Šurumburummežā” tagad būs atrodama visās Vecpiebalgas novada bibliotēkās. Tās autors ir nu jau aizsaulē aizgājušais rakstnieks, komponists un grāmatu ilustrators Turbjērns Ēgners. Grāmata izdota šogad izdevniecībā „Jumava”. Pie mums tā atnāk kā dāvinājums no Norvēģijā dzimušā un augušā Aksela Vanaga (Axel Wannag), kura dzimtas saknes rodama Vecpiebalgā. Ar viņu un vēl kādas ģimenes gādību, piesaistot Eiropas naudiņu, tapis grāmatas tulkojums latviešu valodā, un šovasar viņš mūsu pašvaldībai uzdāvināja 20 grāmatas eksemplārus, ko bibliotēkas saņems 1. septembrī.

Aksela Vanaga vectēvs Artūrs Vanags no Latvijas emigrējis pēc 1905.gada revolūcijas un visu

mūžu pavadījis Norvēģijā, tur dzimuši viņa bērni un mazbērni. Latvijas brīvvalsts laikā viņš bijis Latvijas goda ģenerālkonsuls Norvēģijā, pēc 2.pasaules kara iespēju robežās konsulāro darbību turpinājis privāti. Miris 1970.gadā.

Mazdēls Aksels latviešu valodu neprot, bet viņa interese par Latviju ir patiesa. Vanagu dzimtas vēsture pamatīgi izpētīta jau Latvijas brīvvalsts laikā, tās sākumi iesniedzas 18.gadsimtā, kad Latvijā vēl nebija notikusi uzvaru došana, bet cilvēkus pazina pēc māju vārdiem (Vanagu dzimtas sākotne rodama „Čolēnos”). Aksels katru vasaru apmeklē Vecpiebalgu, rūpējās par dzimtas kapu vietām un turpina apzināt senču dzimto pusi, papildinot dzimtas koku ar jaunākiem datiem. Viņu interesē arī citas norises Latvijā, piemēram, Cēsaines pils atjaunošana, bet par tām es zinu visai maz.

Nu jau piecus gadus esmu iepazinusi Akselu Vanagu un viņa ģimenes vēsturi, un tas viss ir tikai tāpēc, ka runāju angļiski un esmu kaut nedaudz iepazinusi Vecpiebalgu un tās vēsturi, strādājot skolā kopā ar bērniem.

Mirdza Zommere

Kļūsti par audzūģimeni un palīdzi bērnam izaugt!

Cilvēka dabā ir palīdzēt savam līdzcilvēkam: ziedot naudu labdarības akcijā, uzklaustīt drauga bēdu stāstu un ļaut izraudzīties uz sava pleca, atdāvināt lietas, kuras pašam vairs nav vajadzīgas, bet kādam lieti noderēs... Bet varbūt tu esi gatavs atvērt savas mājas durvis un dāvināt sirds siltumu bērniem, kuri palikuši bez vecāku rūpēm un mīlestības? Varbūt arī tavas ģimenes roku vadīts, kāds mazulis var mācīties staigāt, runāt, rūpēties par sevi un apjaust, ka kādam šinī pasaulē ir svarīgs un vajadzīgs? Laikā, ko bērns pavada ģimenē, nevis bērnu namā, viņš mācās ģimenes dzīvi un savstarpējās attiecības, iepazīstas ar sadzīvi un ikdienas pienākumiem, apjauš, ka mamma un tētis mīl un rūpējas par bērniem.

Pašlaik Latvijā ir 542 audzūģimenes, kurās ievietoti 1003 bērni. Taču audzūģimeņu skaits joprojām ir nepietiekams.

Audzūģimene ir ģimene, kas apguvusi īpašu apmācības kursu un saņēmusi audzūģimenes statusu. Šī ģimene var uzņemt audzināšanā uz noteiktu laiku bērnus no ģimenēm, kas nonākušas krīzes situācijā, vai arī bērnus, kuri zaudējuši savus vecākus vai kuru vecāki dažādu iemeslu dēļ nevar par viņiem rūpēties. Audzūģimene dod iespēju šādam bērnam nenokļūt ārpusģimenes aprūpes iestādē, bet gan izaugt ģimeniskos apstākļos. Audzūģimenei ir tiesības izvēlēties, kāda vecuma bērnus viņa būtu gatava uzņemt savās mājās.

Lai kļūtu par audzūģimeni:

1. Jāvēršas dzīvesvietas bāriņtiesā, uzrādot personu apliecinošus dokumentus, jāiesniedz iesniegums noteiktā formā par audzūģimenes statusa piešķiršanu, kā arī ģimenes ārsta un psihiatra-narkologa izziņas par veselības stāvokli.

2. Bāriņtiesa mēneša laikā izskata dokumentus, izpēta audzūģimenes statusa pretendenta dzīves apstākļus, kā arī viņu motivāciju un spējas audzināt bērnu.

3. Bāriņtiesa sniedz atzinumu par audzūģimenes statusa pretendenta piemērotību audzūģimenes pienākumu veikšanai.

4. Audzūģimenes statusa pretendenti bez maksas noklausās mācību kursu.

Kursos kvalificēti speciālisti – mediķi, juristi, psihologi, sociālie darbinieki – vada lekcijas par bērnu aprūpi un attīstības jautājumiem, saskarsmi ģimenē, tiesisko regulējumu un citām aktuālām tēmām, kas noderīgas ne vien audzūģimenei, bet ikvienai ģimenei.

Kursu noslēgumā to dalībnieki kārtu eksāmenu un saņem apliecību.

5. Bāriņtiesa pēc mācību kursa beigām veic pārrunas ar pretendentiem un pieņem lēmumu par audzūģimenes statusa piešķiršanu vai atteikumu piešķirt audzūģimenes statusu.

6. Ja ģimenē tiek ievietots bērns, tiek noslēgts līgums starp ģimeni un pašvaldību.

Audzūvecāki var izvēlēties, kāda vecuma bērnu labprāt uzņemt un audzināt savā ģimenē.

Pēc tam, kad ģimenē tiek ievietots bērns, audzūģimene saņem:

- **atļūdzību** 80 latu mēnesī neatkarīgi no audzināšanā nodoto bērnu skaita;

- **pabalstu bērnu uzturam** (kura apmēru nosaka katra pašvaldība) un pabalstu apģērba un mīkstā inventāra iegādei pašvaldības noteiktā apmērā (par katru bērnu);

- **pašvaldības sociālā darbinieka atbalstu** un palīdzību problēmu risināšanā.

Sīkāku informāciju par apmācībām un audzūģimenes statusa iegūšanu varat saņemt, zvanot Valsts bērnu tiesību aizsardzības inspekcijas Bāriņtiesu un audzūģimeņu departamenta konsultantei Vidzemes reģionā Sanitai Āboltiņai pa tālruni 64233586 (pirmdienās un ceturtdienās), mob. tālr. 29194361 vai jautājot savas dzīvesvietas bāriņtiesā.

Nāc un jautā arī tad, ja pašlaik vēl šaubies vai neko nezini par audzūģimenēm, vai tevi vienkārši urda ziņkāre! Palīdzēsim kopā mūsu bērniem!

Mūsu novadā pagaidām ir tikai trīs audzūģimenes, bet bērnu, kuriem nepieciešama palīdzība, - krietni vairāk.

MŪSU VIESIS

Veiksmes atslēga – neatlaidīgs darbs un zināšanas

Inga Brīdāga, kā tautā saka, Inešos ir ienācēja – pirms vairāk nekā desmit gadiem šeit iegādājās īpašumu. „Piebalgai piemīt īpašs vilinājums, ko vārdos grūti aprakstīt,” tā par nokļūšanu mūsu pusē saka Inga. Sākotnēji tika plānots iekārtot vasaras māju, lai pašiem un draugiem ir kur pavadīt brīvdienas, šobrīd Brīdāgu ģimene apsaimnieko piecdesmit hektārus un ir izveidojuši zemnieku saimniecību „Jaun-Vītiņi”, kas nodarbojas ar bioloģiski sertificētu ārstniecības augu ražošanu un gaļas liellopu audzēšanu. Šī ir viena no retajām saimniecībām, kas krīzes laikā ne vien stabili ir noturējušies „virs ūdens”, bet arī spējuši attīstīties un paplašināties. Veiksmes atslēga, pēc Ingas domām, slēpjas divos aspektos – neatlaidīgā un smagā darbā un zināšanās.

Vai šobrīd apstākļi lauksaimnieciskai ražošanai ir labvēlīgi?

– Tieši pretēji, lauksaimniekiem Latvijā šobrīd ir radīti ļoti nežēlīgi apstākļi. Šis nav ātrais bizness: „pērc par latu – pārdod par trim”. Ar ļoti zemniecisku uzcītīgumu gaidām to laiku, kad patiešām izcelsimies uz plusiem un dzīvosim no tā, ko būsim nopelnījuši. Pagaidām visa peļņa tiek ieguldīta attīstībā un saimniecības paplašināšanā. Sevišķi smagi ekonomisko situāciju izjūt tie cilvēki, kas mūsu valstī vēl cenšas kaut ko darīt un mēģina ko vairāk sasniegt. Dēls ar ģimeni „Jaun-Vītiņos” dzīvo pastāvīgi. Es darba dienas pavadu Rīgā – kamēr saimniecība prasa investīcijas, nākas strādāt algotu darbu. Vajadzības parādās pakāpeniski, pamazām zaudēju ilūzijas par to, ka viss vajadzīgais ražošanai kādreiz būs pilnībā sagādāts, kad atliks tikai strādāt un priecāties.

Raksturojiet, lūdzu, savu saimniecību!

– Gan ārstniecības augu bizness, gan liellopu audzēšana ir attīstības stadijā. Ar tējām nodarbošies sākam pirms pieciem gadiem, un tā ir stabila vērtība. Kultivētās tējas mums aug 3–4 ha platībā, bet ārstniecības augus, protams, vācam pa visu teritoriju. Ikvienam taču ir skaidrs, ka, piemēram, raspoņiņš vai sarkanais āboliņš dārzā nav jāaudzē, taču ir arī tādi augi, kuri ir sējami dobē un ik pēc diviem trīs gadiem pārstādāmi citā vietā. Gaļas liellopu audzēšanu uzsākām salīdzinoši nesen. Pagaidām ne viens, ne otrs bizness lielu peļņu nenes. Pateicoties mazdēlam, saimniecībā ir uzradušies truši – tas ir pilnīgi pašpatēriņam, jo trušu gaļa ir ļoti vērtīga, viegla, diētiska. Nupat iegādājāmies zosis, arī bites mums ir.

Kurš jūsu saimniecībā ir galvenais vilcējspēks?

– Ideja izveidot saimniecību pieder man. Sākumā likās, ka ar tēju audzēšanu tikai nedaudz „pablēnosimies” – tā būs kā nodarbe brīvajiem brīžiem. Ir cilvēki, kas brīvdienas pavada, laiski sauļojoties, un ir tādi, kuri meklē sev problēmas un darbu. Es laikam piederu pie otrajiem. Pēc izglītības esmu filoloģe, kādu laiku strādāju skolā, taču nu jau gandrīz 20 gadus darbojos kā mārketinga menedžere. Pašreizējais darbs un iegūtās zināšanas man ļoti noder saimniecībā – saražoto produktu redzu kā reklāmas preci, man ir savs viedoklis par to, kādā stilā to noformēt. Protams, lieti noder arī kontakti. Dēla pārziņā ir ikdienā veicamie darbi. Nu jau viņam pašam ir sava zemnieku saimniecība. Mums ar viņu ir līdzīga biznesa domāšana, arvien biežāk, paskatoties uz Mārtiņu, es sevi atpazīstu. Vai viņš ar savu jaunības maksimālismu izdarīs vienmēr tā, kā es to vēlētos, un kas varbūt ir pareizāk, ir cits jautājums. Bet, kamēr pats uz grābekļa neuzkāpsi, tu jau nezināsi, cik tas sāpīgi var iebelzt.

Kāpēc tāda izvēle – ārstniecības augi un liellopi?

– Viens pakārtots otram. To, ko nenovācam, apēd lopiņi. Un vispār mēs ejam netradicionālu ceļu – pārdodam tēju ar pievienoto vērtību. Ko tas nozīmē? Saviem klientiem piedāvājam piecus zīmolus: „Vecpiebalgas tēja”, „Vecpiebalgas medus”, „Vecpiebalgas ogas”, „Vecpiebalgas augļi” un „Vecpiebalgas aromāti”. Firmas zīmes ir patentētas, un mums ir tiesības tās izmantot, kamēr vien saimniecība pastāv. Tējas un aromātu pildām smalkos spānu stikla traukos ar attiecīgu noformējumu un gravējumu vai linu auduma maisiņos. Dāvanu komplekti nav lēti,

dažkārt tos dēvē par ekskluzīvu mantu – ikdienā to atļauties nevar. Bet ir cilvēki, kam ir jāprezēntē valsts, kuri ir turīgi.

Kā savu produkciju realizējat?

– Tik, cik spējam ar pašreizējiem resursiem saražot, veiksmīgi notirgojam šeit pat Latvijā. Vairāk nekā puse mūsu pircēju ir ārzemnieki. Uz tirdzniecību izbraucam vien reizes divas gadā, jo lielu reizi esam pārliecinājušies: ja nav maksātspējīgas publikas, izdevumi pārsniedz ieņēmumus. Un tas jau vairs nav rentabli. Latvijas laukos cilvēki nav muļķi, ikdienas lietošanai katrs pats plāvā var tējzāles salasīt un ziemai izkaltēt. Tradīcijas jau nekur nav zudušas. Šie cilvēki nav mani klienti, es pie sava pircēja tieku, izmantojot citus pasākumus. Ir tāds termins „mārketingss” – pirms uzsākt preces ražošanu, nosaki, kādai konkrētai patērētāju grupai tā būs paredzēta. Mūsu produkcijas pircēji apgrozās Vecrīgā, lidostā, suvenīru salonos. Lielveikali? Uzskatu, ka tā būtu mūsu saražotās produkcijas degradācija – dabīgam un ekoloģiskam produktam nav vietas veikala plauktā līdzās citas izcelsmes fasētajām tējām. Mūsu tēja – tā ir kvalitāte un brends.

Droši vien lieki ir jautājumi, bet vai arī jūsu ģimenē tējas ir cienā? Vai ir kāda īpaša recepte?

– Tējas ikdienā lietojam daudz. Bet mīļākā? Ja esmu sagurusi, sanervozējusies, nenāk miegs – ņemu māteri. Ja jūtu, ka tai dienā man gribas piparmētras, iedzeru piparmētru tēju. Cilvēkam vajadzētu ieklausīties sevī un rīkoties saskaņā ar sevi. Mazs bērns, ja viņu mocīs slāpes, – dzers, būs izsalcis, – ēdīs. Ja organisms viņam to neprasīs, ne par kādu naudu neko iekšā nedabūsi. Pieaugušie cilvēki to ir aizmirsuši – mēs dzīvojam pēc punktiem, noteikumiem, likumiem, receptēm. Bet jebkura recepte ir cita cilvēka izdomāta. Ja mēs veram vaļā ārstniecības augu grāmatu, tad redzam, ka katra zālīte kā minimums ir desmit piecpadsmit kaitēm. Bet kā tad zināt, kuru konkrētā brīdī lietot? Nekur jau nav tā panaceja – ieklausāties sevī un dzīvojam saskaņā ar sevi, ar dabu.

Saka jau, ka nauda nav dzīvē galvenais, bet bez tās arī nu nekādi neiztikt.

– Es atradu foršu vārdu – pašpietiekamība. Ja mani šīs bikses un kreklis apmierina, tad man ir labi un nevajag *Gucci*. Taču mums tiek kultivēts pavisam pretējais. Ja cilvēkam ir bikses un linu kreklis, tad viņam iegribas arī zīda tērpu, un, ieguvus to, viņš vairs negrib dzīvot būdā, bet kāro namu – tādu kā kaimiņam... Visjaukākais laiks „Jaun-Vītiņos” bija tad, kad mums nebija televīzora. Tas bija kolosāli – atbraucām no Rīgas, atsēdāmies pēc smagas darba nedēļas piektdienas novakarē pie galda, uz kura kūpēja tējas tase, un visi savā starpā runājām. Mums apkārt ir tik daudz traucējoša! Kā sestdiena, svētdiena – tā svētki, šovi. Mīļie cilvēki, kad mēs vispār strādāsim, kad atpūtiesimies?! Kad bērni varēs runāt ar vecākiem un vecāki – ar bērniem? Nevajadzīgais temps ir jāpāstādina. Un laukos to var izdarīt. Tāpēc, ka šeit ir humānāka vide cilvēkam.

Laukos cilvēkiem nav darba, cilvēki aizbrauc labākas dzīves meklējumos...

– Ja patiešām mūsu valdība turpinās kaitēt latviešu tautai, tad arī tādi trākie cilvēki kā mūsu saimniecībā, kas investē lauksaimniecībā, ilgi tādā tempā neizturēs. Es nesaprotu, kāpēc mēs vispār runājam par konsolidāciju, par budžeta pārtēriņu. Jebkurš lauku cilvēks jums pateiks, ka iztērēt var tik, cik ir makā, apēst to, cik uzlikts uz galda. Kā var dzīvot ārpus budžeta ietvariem!? Mazā saimniecībā to zina, bet lielajā, ko sauc par valsti, šo patiesību vienkārši ignorē. Laukos par šādiem cilvēkiem vīpsnā.

Ko darīt?

– Ļoti skeptiski raugos uz Saeimas ārkārtas vēlēšanām. Neredzu, ka šis ir lielā ceļa sākums. Bet gribas jau ticēt un cerēt, nevar būt tik ļoti apātisks un nedarīt neko. Mēs esam ļoti pacietīga tauta, arī pazemīga. Varbūt ir pienācis laiks pateikt: stop – maināties. Ļeņins nebija muļķis, viņš teica – „kooperācija”. Deviņdesmito gadu sākumā, kad tika likvidētas kopsaimniecības, privatizēti uzņēmumi, cilvēkiem varbūt nebija pieredzes, lai jauniegūto saimniecību noturētu.

Tie, kuri zināja, ka privatizācijas rezultātā var iegūt ļoti lielas vērtības, izmantoja iespēju, aizmirsa piederību savai zemei, arī godaprātu, un sanāca tā, kā sanāca. Kļūda bija, ka šo kooperāciju savulaik iznīcināja. Latvietis pēc dabas ir vienpatis, kaut gan Piebalgā to nevar manīt – šeit ir burvīgi māju pudurīši. Kā mūsu pusē: „Jaun-Vītiņi”, „Vec-Vītiņi”, „Lejas-Vītiņi”... Šī ir tā mazā kooperācijas šūniņa. Nevajadzētu skaut, bet citam ar citu runāt, varbūt ne akurāt draudzēties, bet loģiski sadarboties. Pavērojiet skudru pūzni! Tur katra skudriņa zina, ko dara, uz kuru pusi iet un kāpēc. Vai mums nevajadzētu pamācīties no šiem mazajiem dzīvnieciņiem, jo mēs savu „pūzni” nevis ceļam, bet ārdām nost.

Bez ražošanas uzņēmumiem, bez jaunu darbavietu radīšanas laukam jau neiztikt.

– Visu cieņu kultūras iestāžu atjaunošanas un citiem rekonstrukcijas projektiem Bet ko mēs attīstām, ko remontējam? Vecpiebalgā būs gājēju celiņš. Protams, tas ir ļoti nepieciešams no drošības viedokļa. Dod Dievs, lai būtu cilvēki, kas ietu pa šo gājēju celiņu. Kur ir valsts atbalsts ražošanai, lauksaimniekiem jaunu ražotņu atvēršanai? Kurš tos atbalsta? Kur ir mežizstrādes uzņēmumi? Kur ir cukura pārstrāde? Protams, tas nav vietēja mēroga pašvaldības kompetencē. Mēs varam tikai priecāties, ka mūsu pašvaldība atbalsta vietējos uzņēmumus, sakārtojot infrastruktūru, radot labvēlīgu vidi uzņēmumu attīstībai. Un vēl. Mēs nemudinām cilvēku uz darbu, bet orientējamies tikai uz sodīšanu. Ar to es domāju neskaitāmās kontrolējošās iestādes, bez kuru atļaujas uzņēmumu nevar ne atvērt, ne attīstīt. Uz zemnieka pleciem ir uzlikts pilnīgi viss – viņam ir jābūt uzņēmējam, finansistam, jāpārziņa grāmatvedība un jaunākā likumdošana nozarē. Nedod Dievs, ka kādu regulu būsi palaidis garām neievērotu! Es labprāt saņemtu tādu kā esenci – atbrauc pie manis draudzīgais konsultants un saka: „Inga, tagad šis tas ir mainījies. Vispār jau tu dari pareizi, bet varbūt varētu pamainīt to un to.” Pie mums parasti tā nenotiek. Cilvēki baidās ko jaunu uzsākt arī nestabilitātes dēļ, jo mēs neko nevaram zināt, kas būs rīt, kas – pēc gada.

Lai ko uzsāktu, vajag pamatkapitālu.

– Savulaik, kad es strādāju kādā lielā un pazīstamā uzņēmumā, organizēju izstādi un prasīju direktoram naudu, lai varētu iecerēto projektu realizēt. Viņš man atbildēja: „Par naudu katrs muļķis to izdarīs, bet tu lielāko darba daļu izdari bez tās. Un tad, ja beigās naidiņās pietrūks, – nāc, es tev to iedošu.” Kad mēs ieradāmies laukos, mums arī nebija lieku līdzekļu. Bija jāšēž, jādomā, jānosprauž sev mērķis un jāskatās, kādi ir resursi. Resursi var būt dažādi – tie var būt divas rokas, galva, mēle, ar ko parunāt, pakomunicēt ar kaimiņiem, pajautāt, kas šajā pusē notiek vai nenotiek. Varbūt, ka tā ir tieši mana biznesa niša, varbūt to, kā trūkst, es varu piedāvāt. Jārunā. Šķiet, ka cilvēki pārāk daudz tukši plāpā. Nu patīk jau mums vienam otru aprunāt, sievišķīgi paklačoties. Nezin kāpēc tas ir stilā, bet konsekvanta biznesa runa nemaz nav populāra. Ir jāsaprot, ka mans uzņēmums nesīs peļņu un mana ģimene šeit labi dzīvos tikai tad, kad blakus būs turīgi līdzcīvēki. Idejas attīstības posmā uzņēmējam varētu būt nepieciešami relatīvi nelieli naudas līdzekļi, bet vērtīgāks par naudu bieži vien ir padoms.

Mēs tikai par darbu un darbu... Bet kā atpūšaties, relaksējaties?

– Brīvdienās īpaši kontaktus nealkstu un nemeklēju, ļoti labprāt nodarbojos ar savām lauku lietām. Šīs divas dienas „Jaun-Vītiņos” man ir Dieva svētība. Tad, kad galva nestrādā, strādā rokas. Pēc piecu Rīgas burzmā pavadīto dienu stresa man lauku klusums ir vitāli nepieciešams. Iedomājieties, kāds tas ir gandarījums, ja esi paveicis kārtējo darbu, kuru esi uzskatījis par nepadarāmu! Zināmā mērā neizdarāmu darbu nav, gadiem ritot, mēdzu salikt tos kategorijās – kurus būtu vērts darīt un kurus varbūt arī nevajag. Nevar visu mūžu peldēt pret straumi. To var darīt kādu brīdī – jaunības maksimālismā, vēlāk zūd resursi. To cenšos iemācīt arī jaunajiem – var izdarīt to, ko var izdarīt, var sasmelt to, ko var sasmelt, un visu arī nevajag. Mans sapnis ir iz-

veidot „Jaun-Vītiņus” par vietu, kur cilvēkam vienkārši ir labi. Kad tik ļoti nebiju pievērsusies lauksaimniecībai, man patika pabraukāt pa pasauli un paskatīties, kā cilvēki dzīvo citur. Mājās atgriezies ar vienu, visiem ļoti labi zināmu atziņu – ne jau materiālais, bet humānā vide dzīvē ir noteicošais. Cik laimīgi cilvēki dzīvo Indijā, jo viņiem nekas nepieder un nekas sirdi nespiež. Mēs, protams, tā nevaram – atšķirīgi klimatiskie apstākļi, citi paradumi. Bet tik un tā mēs savā domāšanā esam pārkāpuši robežu.

Vai par sevi varat apgalvot – esmu Piebalgā iesakņojusies?

– Piebalga ir ļoti sakopta, kultūras tradīcijām bagāta vieta, un man patiesi ir liels prieks, ka kultūras mantojums šeit tiek godāts un saglabāts. Es ar prieku konstatēju faktu, ka mans mazbērns aug laukos, viņš zina, kas ir kaķis, kas ir gotiņa, ko nozīmē pēc lietus pabradāt pa peļķēm. Kur vēl burvīgāk! Es tikai ļoti vēlētos, lai šeit būtu attīstība. Iztikšana un pašaplicināšanās cilvēkiem. Lai nevienam nevajadzētu justies nevajadzīgam, lai nesāktos masveida degradācija. Ar prieku vēroju, kā cilvēki Inešos remontē skolu. Un esmu gandarīta, ka šīs ēkas saglabāšanai arī es esmu savu artavu devusi.

Pastāstiet, lūdzu, nedaudz sīkāk par šo projektu!

– Strādāju starptautiskā koncernā Akzo Nobel. Tā meitas uzņēmums Latvijas tirgū piedāvā būvmateriālu tirgotājiem 3 populāras tirdzniecības markas: *Sadolin*, *Pinotex* un *Hammerite*. Iepriekšējā gada nogalē firma piedāvāja realizēt sociālo projektu „Let's color”, kurš citur pasaulē jau ir uzņēmis nopietnus apgriezienus: ASV, Kanāda, Indija, Anglija u.c. Mēs Baltijā esam pirmie. Ideja šāda – Sia Akzo Nobel Baltics bez atbildības dod celtniecības materiālus kādā sociāli nozīmīga objekta atjaunošanai, taču darbi ir jāveic pašiem. Piebaldzēniem par uzslavu, domes priekšsēdētāja Ella Frīdvalde-Andersone manu piedāvājumu pieņēma un atbalstīja. Un tā kopš vasaras vidus Inešu pamatskolai tiek atjaunota fasāde. Darbus veic vietējie: uzņēmēji, vecāki, skolotāji, pagasta iedzīvotāji, bijušie un esošie audzēkņi. Par darbu nevienam nesaņem materiālu atalgojumu, bet morālo gan. Process tiek filmēts, būs dokumentāla filma par tiem, kas, labu nodomu vadīti, piedalās šajā projektā. Ceru, ka līdz septembra beigām skolas fasāde būs atguvusi savu vēsturisko veidolu, jo tagad restaurācijas procesā tiek izmantoti kaļķa apmetumi un krāsas, kas speciāli paredzētas vēsturiskām ēkām. Darba vēl ir ļoti daudz, tāpēc mēs aicinām brīvprātīgos palīgus.

Un nobeigumā, kā ierasts, vēlējums novada cilvēkiem!

– Izturēt šo drūmo laiku un neatstāt iniciatīvu citu cilvēku rokās, jo, kā rāda līdzšinējā pieredze, neba vienmēr tie pareizākie lēmumi tiek pieņemti.

Dzidra Ješkina

Cālus skaita rudenī...

Aizvadītais mācību gads Vecpiebalgas novadā bija īpašs ne tikai tāpēc, ka novada vadība spēja nodrošināt kvalitatīvas izglītības pieejamību ikvienam novada bērnam un jauniešiem, saglabājot visas novada skolas, bet arī atvēra mākslas skolas programmu „Vizuāli plastiskā māksla”, nodrošinot piecgadīgu profesionālās ievirzes izglītību ikvienam interesentam. Programma tiek īstenota Inešu pamatskolā, izmantojot skolas materiālus un cilvēkresursus, papildus netērējot pašvaldības budžeta līdzekļus administrācijas izmaksām.

Pagājušā mācību gada mākslas programmas pirmklasnieki šogad būs 2. klases audzēkņi, kas uz apkārtnē pasauli raugās jau ar mākslas cilvēka redzējumu. To viņi ieguva zīmēšanas, gleznošanas un darba ar materiālu nodarbībās, kuras vadīja skolotājas S. Cimdīņa un V. Miķelsone. Savukārt skolotājas savu profesionālo varēšanu papildināja ESF organizētajos kvalifikācijas kursos mākslas skolu skolotājiem. Audzēkņu iegūtais mācību gada laikā izpaužas viņu radošajos darbos, kas šobrīd noteikti ir goda vietās bērnu ģimenēs. Pēdējais radošo darbu skates veikums vēl septembrī būs apskatāms Inešu pamatskolā. Skates apmeklētāji jau ir izteikuši pozitīvu vērtējumu par jauno censoņu īpašajiem un atšķirīgajiem mākslas rokkrastiem un savdabīgo lietu un dzīvās dabas uzveri. Mācību gada noslēgumā katrs audzēknis saņēma vērtējumu arī no profesionāla novadā dzīvojoša mākslinieka Jāņa Lūša, kas ilgu laiku mācījis gleznošanu J. Rozentāla Rīgas Mākslas vidusskolā un mūsu mākslas programmas audzēkņiem vadīja pirmo plenēru Vecpiebalgas muižas parkā.

Uzsākot darbu, izvirzījām uzdevu-

mus: sniegt programmas audzēkņiem pamatzināšanas par mākslas pasaules dažādību, veidot un attīstīt dažādas mākslas amatieru atbilstošas profesionālās prasmes. Izvērtējot pirmo darbības gadu, ir aktualizējies jauns uzdevums: **mūsu audzēkņi pilnveidos sevi kā inteligēntas personības, kurām ir radoša pasaules uztvere un māka ar savu garīgo guvumu dalīties ar apkārtnējiem.** Šo uzdevumu īstenosim sadarbībā ar novadā dzīvojošajiem māksliniekiem.

Aizvadītajā mācību gadā mākslas programmas 1. klasē iestājās 17 audzēkņi, pavasarī liecību ar vērtējumiem saņēma 14 audzēkņi. Kā ikvienā skolā arī mākslas skolas mācībās nepieciešama uzņēmība, kā arī mums visiem tik dārgais brīvais laiks un interese. Aicinot pieteikties jaunus audzēkņus uz mākslas programmas 1. klasi, atgādinu, ka šī ir papildu skola, tātad papildu darbs un, protams, arī papildu gandarījums par iegūto. Jau oktobrī mākslas programmas audzēkņiem tiks atvērta par LEADER projekta „Radošas darbnīcas” finansējumu izremontētās telpas Inešu pagasta „Lauksaimniekos”. Nākotnē projektu finansējuma ietvaros ir paredzēta visa ēkas renovācija mākslas darbnīcu darbībai.

Tāda ir mūsu šodienā un nākotnes redzējums!

Mākslas programmas audzēkņi, esošie un jaunie, tiksimies Inešu pamatskolā **2. septembrī plkst.16.00**, lai svētku noskaņās iezīmētu jaunā mācību gada krāsas!

Sīkāka informācija par programmas darbību un audzēkņu uzņemšanu pa telefonu 22026815.

Gunta Dadeika,
Inešu pamatskolas direktore

Mākslas skolas audzēkņi plenēros.

Par reformām

Par spīti tam, ka jau pirms nākamās novada avīzes iznākšanas pilsoņi tiks aicināti pie vēlēšanu urnām, lai piedalītos Saeimas ārkārtas vēlēšanu procesā, šī raksta mērķis un uzdevums nebūs visu vai pat populārāko politisko spēku programmu un to izredžu analīze. Klāt faktiski ir nācis tikai viens uz kaut ko vairāk pretendējošs spēks – Zatlera Reformu partija, pārējo partiju nostādnes, mērķi, ideoloģija (ja Latvijas apstākļiem tāds vārds vispār ir piemērojams) diez vai ir būtiski mainījušās, tātad interesenti var pārlūkot to, kas tika rakstīts pirms iepriekšējām, kārtējām vēlēšanām, nebaudoties daudz kļūdit savā izvēlē. Šoreiz vairāk tieši par reformām, par lozungu, ar kuru jaunā politiskā partija ienāk LR sociālekonomiskajā vidē. Jāpiebilst, ka arī gandrīz visi citi politiskie spēki runā tā vai citādi par pārmaiņu, tātad par to pašu reformu nepieciešamību, mēģina aktualizēt jomas, kur šīs izmaiņas būtu sevišķi nepieciešamas. Par to arī nebūtu jābrīnās – diezin vai vēlēšanu atbalstu varētu izpelnīties deputātu kandidāti, kuri uzskatītu un paustu, ka Latvijā viss ir kārtībā, ka nav nekādas nepieciešamības kaut ko mainīt, meklēt jaunus attīstības ceļus. Tātad jautājums būtībā ir par to, kad, ko, kādās jomās, kādā veidā un cik lielā mērā reformēt. Viennozīmīgu atbildi te atrast nav viegli, taču lielākā daļa politologu, ekonomistu un mediiju pārstāvju, kuri tiek uzskatīti par autoritātēm savā jomā, atzīst – reformas atsevišķās jomās, atsevišķos sektoros neko nedos – reformām jābūt visaptverošām, pie tam jāšak ar galveno – ar reformām likumdošanas varas izveidē un valsts pārvaldes aparātā. Atslēgas vārdiem savukārt vajadzētu skanēt – sociāli atbildīga politika. Cerot, ka lasītāji vairs nesaista vārdu „sociāls” ar „sociālistisks”, jo „sociāls” nozīmē tikai un vienīgi „sabiedrisks”, galvenais akcents jāliek uz vārdu – „atbildīgs”. Ko tad mēs esam redzējuši visus šos 20 neatkarības gadus? Masu mediju regulāri ziņo par deputātu bezatbildīgu rīcību, pieņemot valstij svarīgus lēmumus (bieži vien

savu sponsoru interesēs), taču atbildību nav no kā, un pie pastāvošās likumdošanas arī nav īsta veida kā prasīt. Sabiedrības iespējas ietekmēt Saeimas darbu līdz šim bija vairāk nekā minimālas. Viens solītis uz priekšu it kā ir sperts, proti, tagad sabiedriskās organizācijas vai pat kāda pilsoņu kopa ir tiesīga vēst parakstus, lai iesniegtu Saeimā ierosinājumus likumdošanas izmaiņām, taču ar to absolūti nepietiek – ir uz visiem laikiem jālikvidē anonimitāte, kad atsevišķs deputāts var slēpties aiz frakcijas kopējā lēmuma obligātuma, kad svarīgi balsojumi tiek padarīti par aizklātiem, lai vēlētais nevarētu zināt, kādu izvēli izdarījis katrs deputāts (jāatzīmē gan, ka šādu balsojumu, kur pieļaujams aizklātums, skaitis jau ir samazinājies), bet pats galvenais – katrs deputāts jāpadara atbildīgs konkrētas vēlēšanu grupas priekšā. To var panākt, tikai mainot vēlēšanu sistēmu, proti, pārejot vismaz uz jauktu, kur daļu, parasti pusi deputātu, ievēl no partiju listēm kā pašreiz, bet otru pusi no vienmandātu apgabaliem, kur varētu kandidēt jebkurš, kurš cer iegūt vēlēšanu uzticību. Protams, tad būtu jāizveido ne vairs 5 (kā pašreiz), bet 50 vēlēšanu apgabali, kur par deputātu kļūtu tas, kurš attiecīgajā teritorijā būtu izpelnījies vislielāko pilsoņu atbalstu, tātad ieguvis vislielāko balsu skaitu. Nedaudz sarežģītāk, taču ieguvums būtu acīmredzams, šiem pilsoņiem būtu pilnas tiesības prasīt no sava pārstāvja atbildību par katru balsojumu, par katru rīcību, ieskaitot arī tiesības atsaukt sevi ievēlēto deputātu, ja tas nepilda dotos solījumus un vēlēšanu norādījumus. Tad atkristu arī vajadzība pēc daudzām ārkārtas vēlēšanām, Saeimas darbu varētu uzlabot, mainot atsevišķus, uzticību neattaisnojušus deputātus. Ar vēlēšanu sistēmas maiņu cieši saistīts arī jautājums par visas tautas vēlēto prezidentu ar daudz plašākām pilnvarām, kā tas ir, piemēram, Lietuvā, Somijā vai Francijā, tātad būtībā pāreju uz tā saucamo pusprezidentālo valsti, kur prezidentam ir uzticēta zināma pārraudzības funkcija pār likumdošanas un izpildvaru.

Protams, pastāv zināms risks, uz ko norāda arī daudzi politologi, proti, ja nu ievēlam „sliktu” prezidentu. Tā tas varētu arī būt, bet tad jājautā, kāpēc tad mēs neuztraucamies, kad reizi no reizes ievēlam nekuru nederīgu parlamentu. Un vēl viens cieši ar iepriekš minēto saistīts jautājums – partijām jāņemties tiesības aizbildināt neveiktos vai slikti, nepareizi veiktos darbus ar koalīcijas partneru nevēlēšanos, neizpratni, uzskatu atšķirību utt. Partijai ir jānes atbildība par sadarbības partneru izvēli; ja šī izvēle izrādījies neveiksmīga, nekavējoties jāpamet koalīcija, paskaidrojot vēlētajiem aiziešanas iemeslus. Tas jā dara pat tad, ja citus partnerus atrast nav iespējams un draud ārkārtas vēlēšanas. Tieši tas ļaus vēlētajiem izprast, kurš ir vainīgs pie valstij svarīgu lēmumu pieņemšanas bremsēšanas, lai ārkārtas vēlēšanās atstātu šos politiskos spēkus „aiz borta”. Citādi izveidojas divaina situācija – 4 gadus partija ir apmierināta ar saviem koalīcijas partneriem, ar sadarbību ar viņiem, bet par problēmām mēs uzzinām tikai īsi pirms nākamajām vēlēšanām, kad jāatrod vainīgais, kurš nav ļāvis dotajam politiskajam spēkam pildīt vēlētajiem dotos solījumus. Tāda pati bezatbildība vērojama arī pakāpi zemāk, proti, izpildvarā un ar to saistītajā ierēdniecībā – katrs, kurš seko politiskajiem un ekonomiskajiem noteikumiem LR, varēs minēt neskaitāmus piemērus, kad valsts iestāžu darbinieki ar krietnām algām un ieņemamo amatu nosaukumiem, kurus droši vien tikai viņi paši spēj iegauzt, savas nolaidības, slinkuma, neprofessionalitātes dēļ nodara valstij kaitējumus, kuru summa rakstāma ar daudzām nullēm, bet „tieks cauri” ar nelielu izbīli un pārceļšanu bieži vien mazāk atbildīgā, bet labāk apmaksātā darbā, jo vienmēr uzrodas pietiekami ietekmīgi aizstāvji no šīs „radu – draugu” sistēmas. Ir pilnīgi skaidrs, ka tikai tad, kad šādu nodarījumu vaininiekus nesīs gan administratīvu (aizliegums ieņemt jebkādas amatus vismaz uz laiku), gan materiālu (līdz pat mantas konfiskācijai) atbildību, va-

rēs pilnvērtīgi reformēt valsts aparātu, veikt tā saucamo funkcionālo auditu, lai noskaidrotu šī ierēdņa nepieciešamību dotajā iestādē. Te, acīm redzot, nav citas izejas, kā radīt vēl vienu kontrolējošu un tikai premjeram pakļautu iestādi, ideja, ka ministrijas pašas varētu tikt vaļā no nevajadzīgajiem cilvēkiem, izklausās vismaz naivi. Parādiat man vienu priekšnieku, kurš negribētu komandēt pēc iespējas lielāku padoto pulku.

Šādas globālas, kā tagad moderni teikt, pārmaiņas, protams, iespaidotu arī situāciju atsevišķās ekonomikas un sociālās dzīves jomās. Kā piemēru var minēt kaut vai tieslietu sistēmu, kur atsevišķu lietu izmeklēšana un iztiesāšana velkas gadiem ilgi, bieži radot iespaidu, ka tas tiek darīts tīšām, lai sabiedrībai zustu interese par prāvas rezultātu vai iestātos noilgums. Domāju, ka LR, kur ir pāri par 500 labi atalgotu tiesnešu, ir iespējams situāciju mainīt, tikai jāprasa no visiem iesaistītajiem patiesa atbildība, paredzot, piemēram, bargus sodus par neierašanos uz tiesas sēdēm, vienalga, vai tas būtu advokāts vai liecinieks, vai kāds cits procesa dalībnieks, savukārt tiesu priekšsēdētājiem jāprot izdarīt sabiedrībai svarīgākās lietas un visādi veicināt tieši šo prāvu ātrāku norisi.

Vēl maza piebilde par jaundibinātās partijas nosaukumu. Tikai dažās Āfrikas un Latīņamerikas zemēs partiju nosaukumos iekļauj kāda cilvēka vārdu, parasti tās ir personības, kuras atdevušas savas dzīvības cīņā par valsts neatkarību. Rietumu pasaulē līdzīgi piemēri nav dzirdēti. Vai tiešām bijušais prezidents tik zemu vērtē savu vēlēšanu, ka domā, ka tas nebūs spējīgs pat iegaumēt viņa partijas nosaukumu?

Pareizo izvēli vēlot, ieteiktu tomēr visiem izlasīt vismaz savas favorītpartijas 4000 zīmju programmu, pameklēt, vai tur ir solījums kaut ko reformēt, un apzināties, ka šos solījumus jau bieži tā vai tā nepilda.

Juris Sīmanis

DZĒRBENES MŪZIKAS SKOLA AICINA

Dzērbenes mūzikas skola uzņem audzēkņus 2011./2012.m.g. specialitātēs:

- „Klavierspēle”;
- „Vijoļspēle”;
- „Čella spēle”;
- „Ģitāras spēle”;
- „Flautas spēle”;
- „Klarnetes spēle”;
- „Trompetes spēle”;
- „Saksofona spēle”.

Pamatprogramma – 4 gadi jebkurā specialitātē no 1. līdz 4.klasei.

Paplašinātā programma – 2 vai 4 gadi (atkarībā no izvēlētas specialitātes).

Skolā darbojas koris, ansambļi, dziedāšanas studija „Orfs” (5 – 7 gadus veci bērni). Ikviens bērns regulāra darba rezultātā var iemācīties spēlēt un dziedāt.

Nodarbības 2 reizes nedēļā, alternatīvas mācību metodes, labi pedagogi, konkursi, festivāli, koncerti, dzirdes un balss attīstība, muzikāla izaugsme, prieks un draugi.

Ir iespēja mācīties interešu izglītības programmā bez vecuma ierobežojuma.

Uzņemšana 29. augustā un 5. septembrī no 14.00 līdz 18.00 Dzērbenes mūzikas skolā Dzērbenes pilī.

Vecāku un audzēkņu zināšanai!
Skolas mācību gada sākums 1. septembrī plkst. 18.00.

Sīkāka informācija:
tāl. 29360680.

IESPĒJA IZGLĪTOTIES

Aicinām bezdarbniekus un darba meklētājus izmantot NVA (Nodarbinātības Valsts aģentūras) izsniegtos kuponus bezmaksas apmācībām.

Mācību laikā katrs bezdarbnieks saņem stipendiju 70LVL mēnesī.

Mūsu mācību centrā strādā profesionāli un augsti kvalificēti pasniedzēji, mācību procesā nodrošinām mācību materiālus un apmaksājam ceļa izdevumus.

Kontaktinformācija: tālr: 67287130.
Vairāk informācijas: www.abc.edu.lv, www.bezdarbniekiem.lv.

Aicinām apmācībām pieteikties arī strādājošos, izmantojot NVA izsniegto Mūžizglītības kuponu!

SPORTS

Jauno biatlonistu un slēpotāju vasara

Aizrit vasaras brīvlaiks. Biatlonistiem un slēpotājiem tas pagāja nopietnā treniņu darbā. Priecē, ka organizētās nodarbības apmeklēja ne tikai novada sportisti, bet arī jaunie rīdzinieki, cēsinieki un valcēnieši, kuri brīvdienas pavada pie radiem Piebalgas pusē.

Jūlija sākumā jaunie biatlonisti piedalījās Latvijas Kausa izcīņas sacensībās fiziskajā sagatavotībā. Dalībniekiem bija jāveic spēka un šaušanas vingrinājumi, jālec septiņsolis un jāskrien stadionā. Kopvērtējumā 1.vietu izcīnīja Krista Razgale, 2.vietu savās grupās – Rūdis Balodis, Inga Paškova, Jānis Slavēns. Paši jaunākie topošie biatlonisti sacentās tikai skriešanas disciplīnā. 1 km distancē 5.vietā Vairis Stūrītis, kurš šo rezultātu uzrādīja cīņā ar 2 gadus vecākiem konkurentiem.

Madonas Sporta skolas rīkotajās sacensībās vasaras biatlona stafetē uz roļiem 1.vietu izcīnīja novada komanda, kurā startēja Kārlis Balodis un Jānis Slavēns. Jaunākā grupa sacentās sprintā (skriešanā ar šaušanu). Meitenēm 3.vietā Mairita Šladzevska, bet zēniem divas kļūdas šaušanā liedza uzvaru izcīnīt Rūdim Balodim. Iegūta 4.vieta, bet uzvara 12 sekunžu atālumā. Visjaunākajā grupā 4.vietā Elgars Mārtinsons.

Latvijas čempionāta 1.kārtas sacensības notika Priekuļos. Pirmajā dienā sprinta sacensībās dubļainajā trasē novada sportisti uzrādīja ļoti labus rezultātus – 1.vietā Krista Razgale, 2.vietā Jānis Slavēns, Dzintars Daļeckis, 3.vietā Emīls Galiņš, Mārcis Paeglītis. Pārsteidza Dzintars, kurš ar deviņiem veiktiem dienā apļiem spēja izcīnīt 2. vietu. Otrajā dienā uz rolleriem 1.vietā Krista Razgale, 2.vietā Jānis Slavēns, 3.vietā Inga Paškova, 5.vietā Rūdis Balodis.

Jūlija beigās novada labākie jaunie

sportisti, kuri mācību gada laikā un vasarā regulāri apmeklēja nodarbības, devās ekskursijā uz Tartu (Igaunijā). Priecēja jauno sportistu zinātkāre, pieklājība, māca uzvesties sabiedrībā un attieksme pret drošības noteikumu ievērošanu. Ar tādu attieksmi ir prieks arī turpmāk organizēt šādus pasākumus!

Latvijas pieaugušo izlases dalībnieks Toms Praulītis, junioru izlases dalībnieki Inga Paškova un Jānis Slavēns vasaru aizvadīja, cītīgi trenējoties nometnēs Priekuļos. Pateicoties novada finansālajam atbalstam, Toms kopā ar izlasi 3 nedēļas trenējās arī augstkalnu apstākļos Austrijā, bet Jānis piedalījās Eiropas kausa izcīņas sacensībās Hanjā (Igaunijā). Debija notikusi, gaidīsim turpmākos rezultātus.

Jaunās tehnoloģijas ienāk arī sportistu ikdienā. Turpmāk rezultātus šaušanā palīdzēs uzlabot iegādātā lāzerekārta. Ar tās palīdzību iespējams apgūt šaušanas iemaņas telpā, izmantojot datorprogrammu. Pēc veikta šāviena sportists var redzēt, kā ir veikta tēmēšana un šāviena izpilde. Būtiski tiks ietaupīti vecāku finanšu līdzekļi patronu iegādei.

Izmantojot Eiropas finansējumu, piekto gadu mācības Somijā turpinās Mārcis Paeglītis, šogad viņam pievienosies arī Jānis Slavēns. Jaunieši ne tikai trenēties biatlonā, bet apgūs arī izvēlēto profesiju.

Pie durvīm ir jaunais mācību gads. Novēlu visiem labas sekmes mācībās un izturību, turpinot iesākto darbu! Gaidīsim arī jaunus audzēkņus ne tikai no Inešiem un Vecpiebalgas, bet arī no citiem pagastiem. Jebkuru problēmu var atrisināt kopīgiem spēkiem, tikai ir jābūt vēlmei darboties.

Aija Praulīte

Jaunie sportisti Tartu

Jau augusts, un stārķi lido prom un līdz ar tiem aizsteidzas skolēnu brīvlaiks. Pavisam drīz sāksies aktīvs mācību darbs.

Vairāki Inešu un Vecpiebalgas skolas skolēni vasarā ir cītīgi strādājuši, vairākas reizes nedēļā apmeklējot biatlona treniņus. Redzot bērnu lielo atsaucību un strādātprīgu nodarbībās, to vadītāji Aija un Andris Praulīši nolēma sagādāt jaunajiem sportistiem pārsteigumu – braucienu uz jauno Tartu Zinātnes centru AHHA, kas ir lielākais šāds centrs Baltijas valstīs un aizraujošā veidā iepazīstina ar zinātni un tehnoloģijām.

29. jūlija rītu visi gaidīja ar lielu nepacietību, sasēdušies autobusā un vēlreiz pārbaudījuši, vai nav aizmirstas pasēs, visi devāmies ceļā. Biatlonistu pulciņam Vecpiebalgā pievienojās čaklākie volejbolisti, bet diemžēl brauciens izpalika BMX riteņbraucējiem, jo tie bija devušies uz starptautiskām sacensībām.

Pirmais satraukums jau valdīja Valkā, jo lielākajai daļai skolēnu šī bija pirmā reize, kad tiek šķērsota valsts robeža.

Iebraucot Tartu, mūsu pirmais un šī brauciena galvenais mērķis bija jau pieminētais Tartu Zinātnes centrs AHHA, kas savas durvis apmeklētājiem vērā tikai šā gada maijā. Centra nosaukums ir izvēlēts, lai atspoguļotu emocijas, kādas rodas, tur paviesojoties, – ahā! Šajā centrā laipni ir gaidīti apmeklētāji arī no Latvijas, jo visur ir pieejama informācija latviešu valodā, un arī mūs sagaidīja divas ļoti jaukas gides, kas mums ekskursiju vadīja latviski. Varējām iepazīties ne tikai ar zinātni un tehnoloģijām, bet līdzdarboties arī meistardarbnīcās dažādos eksperimentos. Vislielākais pārsteigums bija uz virves jeb troses novietotais velosipēds, to gan izmēģināja tikai paši drosmīgākie. Velosipēds ripo pa virvi, kas atrodas deviņus metrus virs zemes, apakšā tam ir ap 200 kg smags atsvars, zem virves ir iekārtots drošības tīkls. Turpat līdzās atrodas ierīce, kādā trenējoties arī topošie un esošie kosmonauti – tāda kā mašīnas kabīne, kurā var iesēsties divi cilvēki un, uzspiežot uz podziņām, apmest kūleni vai izjust kārtīgu trīceklī.

Arī to izmēģināja tikai paši drosmīgākie, eksperimentu pavadot ar skaļiem spiedzieniem. Mums bija arī lieliska iespēja apmeklēt sfērisko planetāriju, kurā uzstādīts jauns japāņu izgudrotāja Takajuki Ohiras projekts Megastar, kas pat iekļauts pasaules Ginesa rekordu grāmatā, jo tas ļauj saskatīt pat vismazākās Piena Ceļa zvaigznes. Arī uz mūsu Latviju mēs paskatījāmies no putna lidojuma augstuma, un sajūtas patiešām bija reālas. Vienā no AHHA zālēm varēja vērot caļu šķīšanās procesu, jaunākie mūsu grupas dalībnieki ar interesi skatījās, kā mazais cālis lauž olas čaumalu, līdz parādās knābītis. Turpat līdzās varēja aplūkot, kā savu māju veido skudriņš un pat pabūt skudras mājas iekšienē, jo tās sienas

Jaunie biatlonisti pēc Botāniskā dārza apmeklējuma.

ir klātas ar stiklu. Visu, ko piedāvā šis centrs, nav iespējams izstāstīt, tāpēc, ja vien ir iespēja, iesaku to apmeklēt.

Pēc trim pavadiņajām stundām Zinātnes centrā mūsu ekskursija turpinājās Rotaļlietu muzejā, kura ekspozīcijā ir rotaļlietas ne tikai no Igaunijas, bet arī no visas pasaules. Muzejs ir interesants bērniem, jo tur atrodas arī speciāli iekārtota spēļu istaba un neliels atrakciju laukums ēkas iekšpagalmā. Te nu mūsu meitenes aiz pārsteiguma ievilkā dziļi elpu. Arī mēs, pieaugušie, aplūkojot zirdziņu vai vienkāršu metāla smago mašīnu, atgriezāmies bērniībā. Šī muzeja apmeklējums mums bija bez maksas, tāpēc pavērsis iespēja iepazīt vēl kādu Tartu ievērojamu vietu, kas atrodas turpat līdzās – Botānisko dārzu, kurš ir viens no senākajiem 2400 pasaules botāniskajiem dārzumiem. Dārzā aug 6500 augu sugu no visām klimata joslām. Botāniskā dārza palmu ēka ir vislielākā Baltijā. Dārzs tika dibināts 1803. gadā, taču savā pašreizējā vietā tas atrodas kopš 1806. gada.

Pēc Botāniskā dārza apskates sēdāmies autobusā, lai dotos uz ūdens atrakciju centru „Aura”. Tajā ietilpst apjomīgs baseins, izklaides pilns ūdens atrakciju parks, rehabilitācijas klubs, sauna, gaismas terapija. Pirms doties izbaudīt piedāvātās iespējas, trenere Aija mūs iepazīstināja ar drošības noteikumiem ūdens atrakciju parkā, lai nerastos nepatīkamas situācijas. Liels bija mūsu pārsteigums, kad, nopērkot biļeti, secinājām, ka ūdens atrakciju parkā nav uzturēšanās laika ierobežojuma. Vislielāko priekšīšanu guva ūdens tuneļi, kas sagādāja kņudinošu sajūtu vēderā. Laiks paskreja nemanot, un mums bija jānododas mājup. Vēl tikai gribu paslavēt lielākos mūsu ekskursijas dalībniekus, kuri mazos pieskatīja gan ūdens tuneļos, gan baseinos. Igaunijas brauciena laikā varēja izjust to komandas saliedētību, kura ir izveidojusies jauno sportistu vidū.

Mājupceļā daži paspēja nosnausties, lai kļiedētu patīkamo nogurumu, citi – uzspēlēt dažādas spēles. Latvijā atgriezāmies dziedādami. Paldies treneriem Aijai un Andrim Praulīšiem, kuri noorganizēja šo lielisko atpūtas braucienu, Vecpiebalgas novada pašvaldībai par atbalstu un šoferītim Miervaldim Naglim, kurš bija atsaucis un izpildīja mūsu mazās vēlmītes.

Baiba Krūmiņa

SLUDINĀJUMI

PĒRK

Pērk nelielu koka **gulbūvi** pārvešanai (vēlams izjauktu). Tāl.28660055.

Pērk melnos un krāsainos **metāl-lūžņus**, vieglās un smagās automašīnas un traktortehniku jebkurā tehniskā stāvoklī. Samaksa tūlītēja. Tāl.26699281.

Pērk visa veida **traktortehniku** un inventāru. Tāl.29363843.

Pērk zelta monētas un zelta izstrādājumus. Tāl.29243619.

Pērk **meža īpašumus** (var būt ar lauksaimniecības zemi vai ēkām). Palīdzu nokārtot īpašumtiesību dokumentus. Bezmaksas juridiskā palīdzība saistībā ar īpašuma tiesībām. Tāl.29289217.

PĀRDOD

Pārdod labiekārtotu 3-istabu dzīvokli Vecpiebalgā (3.stāvs). Tāl.26657540.

ĪRĒ

Ģimene vēlas īrēt **lauku māju** Vecpiebalgas pagastā (netālu no centra). Tāl.28682746.

Vēlas īrēt labiekārtotu **2-istabu dzīvokli** Vecpiebalgas centrā. Tāl.22469551.

Jaunumi veikalā „Mežroze”:

- viss skolai (kancelejas preces, penāļi, somas);
- apģērbi (blūzes, svārkīti, sarafāni un bērnu kostīmi utt.);
- māla izstrādājumi;
- plašs sveču piedāvājums;
- veikalā var iegādāties un nogaršot saldējumu.

Darba laiks darba dienās 9.00 - 19.00; sestdienās 9.00 - 17.00.

PATEICĪBA

Vēlos pateikties visiem Vecpiebalgas novada **uzņēmējiem un iedzīvotājiem** par veiksmīgo sadarbību 4 gadu garumā.

Mareks Klimovičs

Vecpiebalgas novada pašvaldības izdevums.

Avīzi veidoja Dzidra Ješkina. Tāl. 64161335; e-pasts: dzidrajeskina@inbox.lv. Rakstus un sludinājumus iesniedz līdz katra mēneša 15. datumam.

Par skaitļu un faktu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstu atbild autors.

Avīze iespiesta SIA “Madonas poligrāfists”.

PASĀKUMI
VECPĪEBALGAS NOVADĀ

Inešu tautas namā

24. septembrī plkst. 19.00

komēdija 3 cēlienos. K.Miķelsone „Jāņu dienu, jāņu nakti...”. Spēlē Taurespils amatierteātris „Maska”. Ieeja par ziedojušiem.

Dzērbenes tautas namā

23. septembrī plkst. 20.00

Taurespils amatierteātris piedāvā Baibas Juhņevičas joku lugu „Ak, šī jaukā lauku dzīve”. Ieeja Ls 1,00; skolēniem Ls 0,50

25. septembrī plkst. 11.00 projekta „Katram piebaldzēnam savu melno māla podu” noslēguma pasākums (KNHM finansētais projektu konkurss „Iedzīvotāji veido savu vidi”). Programmā:

- Pils pagalmā pirkot un pārdot gribētāji aicināti uz Miķeļdienas tirgu. (Aicinām piedalīties akcijā „Mainīsimies!” Varbūt kādam bērnu drēbītes kļuvušas mazas vai rotaļlietas liekas, varbūt kāds vilnas maisu vēlas iemaiņīt pret zeķēm utt.)

- Pilī būs apskatāma piebaldzēnu keramikas izstrādājumu izstāde, kas tapusi projekta realizācijas laikā.

- Pils zālē sadancošanās, sadziedāšanās un rotaļāšanās.

Kaives pagasta zālē

No 6. septembra līdz 27. septembrim rokdarbu izstāde (KNHM finansētā projektu konkursa „Iedzīvotāji veido savu vidi” noslēgums).

Apskatāma katru otrdienu

no 10.00 līdz 15.00

Taurespils pagastā

No 1. augusta līdz 23. septembrim „Novada ražas dienas”

No mazas sēkļiņas izaug liels un ražens dārzeņis, no maza stādīņa liels un varens auglis.

Ja kāds liels un neparasts brīnums ir izaudzis jūsu dārzā, tad to nofotografēsim, nomērīsim un nosvērsim, lai parādītu to citiem.

Uz tikšanos „Novada raža” pasākumā 23. septembrī Taurenē!

Pārsteigumi un balvu fonds garantēts. Novada ražas brīnumus pieteikt pa tālr. 22032942 Gintai

2. septembrī plkst. 22.00

Taurespils estrādē skolas sākuma diskoballīte „ABECE”

Vecpiebalgas kultūras namā 10. septembrī plkst. 19.00 koncertuzvedums „Pasakas par ziediem”. Annas Sakses pasakas, Valta Pūces mūzika.

Caur puķēm, skaņām, bildēm. Par cilvēka dabu.

Jaunā Rīgas teātra aktiera Gundara Ābolīņa, komponista un pianista Valta Pūces un flautistes Ditas Krenbergas sniegums kopā ar ekrānā projicētajiem Pētera Apse ziedu foto tuvplānīem, vēstot par Dienvidvēja un Pārslīņas tragisko mīlestību, jau pirmajās minūtēs ievēdā citā pasaulē.

Biļetes cena Ls 5,00 (pieaugušajiem); Ls 3,00 (bērniem, skolēniem)

Biļešu iepriekšpārdošana un rezervēšana Vecpiebalgas kultūras namā no 29. augusta. Tāl.26493591

16. septembrī plkst. 15.00

Ingūnas Baueres grāmatas „Skolas Līze” atvēršanas svētki.

SĒRU VĒSTS

Pēdējo reizi mēs iesim tev blakus, Ceļā, no kura vairs atceļa nav... (N.Dzirkale.)

Aizsaulē aizgājusi **Eugenija Kaparkalēja**, Vecpiebalga

Izsakām visdziļāko līdzjūtību tuviniekiem.

APSVĒIKUMI

Neiespējami aptvert bezgalību Laikā un telpā. Svarīgi saprast dzīvotgribu. Savā īsajā elpā.

(I. Ziedonis.)

Sveicam Tevi, septembra jubilār!

Īpašie gaviļnieki

- 60 - Viesturs Melbārdis** Dzērbenē
- Gunārs Pētersons** Inešos
- Veneranda Caunite** Kaivē
- Daina Gaujeniete** Vecpiebalgā
- Gunvaldis Plūme** Vecpiebalgā
- 70 - Gunārs Ignatjevs** Dzērbenē
- Dzidra Intenberga** Taurenē
- Artūrs Zariņš** Taurenē
- Ilga Zvirgzdiņa** Vecpiebalgā
- 80 - Rūta Ilona Rubene** Dzērbenē
- 90 - Genovefa Bērziņa** Inešos
- 92 - Ženija Zvaigzne** Dzērbenē
- Velta Krišjāne** Vecpiebalgā

Jūlijā skaisto 80.jubileju atzīmēja **Skaidrite Eglīte** Dzērbenē. Sirsnīgi sveicam!

Gribas katram bērnam Drīzāk lielam izaugt; Esot pieaugušam – Bērniņu atpakaļ saukt.

(M.Sviķe.)

Jaunākie Vecpiebalgas novadā: **Reina Ērgle** Vecpiebalgas pagastā

Mazliet no vēja, Mazliet no saules, Mazliet no zvaigznēm, Mazliet no laimes Jums gribētos sniegt...

Sveicam

Līgu Leimani un Andi Balodi, Lindu Rumbu un Oskaru Spilvu, Initu Ozoliņu un Lauri Naudiņu, Danu Petrovu un Raiti Gudeļonoku, kopēju dzīves ceļu sākot!